

Apa din Stâncă

Mereu Prezentă

23 IULIE 1961

Tabernacolo Branham

JEFFERSONVILLE, INDIANA, U.S.A.

¹ Suntem recunoscători în această dimineață pentru prezența Domnului Dumnezeu, care ar începe serviciile dintâi prin a ne da un mesaj, că noi ar trebui „să ascultăm, să fim reverenți” înaintea Lui, pentru că El are ceva să ne spună. Eu sunt sigur că El va face aceea, ceea ce El a promis. El întotdeauna își ține Cuvântul Său. Și astfel noi suntem recunoscători să fim adunați împreună, în viață și pe această parte a eternității în această dimineață și capabili să ne închinăm Domnului din nou și să ne adunăm împreună și să auzim de la El. Acesta este motivul că noi venim împreună, este chiar pentru acest scop.

² Acum, eu l-am luat oarecum cu asalt pe fratele Neville, pe neașteptate, astăzi, din cauza unui anumit vis pe care l-am avut. Că... Eu cred în vise. Eu cred că Dumnezeu tratează cu oamenii prin vise. Și eu am avut un vis foarte neobișnuit, alaltăieri, că eu mergeam de-a lungul unei coaste de deal, o anumită coastă de deal, mergeam la un loc de luat masa, unde eu urma să iau masa. Și eu am observat că, așa cum m-am apropiat de loc, ei interpretau muzică, o orchestră cânta muzică cu viori și distra oamenii în timp ce ei mâncau. Și era acolo ceva în legătură cu asta care nu-mi plăcea, astfel eu doar am ocolit lucrul. Și am întâlnit pe cineva

2APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

care urca dealul. Și am privit și mulți oameni urcau sus pe deal către locul de luat masa. Dar într-un fel eu m-am îndepărtat de ei, m-am întors înapoi spre dreapta sau spre stânga.

³ Și cumva, jos în vale, eu puteam vedea Tabernacolul. Am auzit vocea cuiva, a spus: „Întâlnește-l pe fratele Branham la o anumită... anumită răscruce. El cobora dealul sus acolo. Și spune-i lucrul așa-și-așa.” Și eu m-am grăbit să ajung la această răscruce.

⁴ Și când persoana aurcat, era fratele Neville purtând costumul lui maro, arăta întocmai cum arată șezând acolo în această dimineață. Și el a spus: „Frate Branham, dacă tu vei fi în oraș”, a spus: „Ar fi un lucru bun pentru tine să vii, pentru că fratele Hank...” Acum, singurul pe care-l cunosc, frate Hank, este fratele Henry Carlson; noi îl numim Hank. A spus: „El ar putea crede că era ciudatcă tu n-ai vizitat Tabernacolul dacă tu urma să fii prin oraș timp de... prin oraș pentru câteva zile.” Eu m-am trezit.

⁵ Și la aceea, eum-am simțit oarecum straniu. Eu nu am vrut să intervin la acel timp din săptămână, până când nu l-aș fi întrebat pe fratele Neville dacă el avea ceva special pentru această dimineață pentru biserică. Astfel el a fost binevoitor ca întotdeauna, a spus: „Vino jos.” Așa că noi am venit. Eu l-am chemat târziu ieri după masă și am venit în această dimineață pe neașteptate pentru fiecare din noi.

⁶ Acum, eu cred că ar fi un lucru bun, mai întâi, pentru mine într-un fel doar să vă explic niște lucruri. Eu sunt, presupun, o persoană foarte ciudată pentru mulți oameni. Si eu sunt oarecum ciudat pentru mine însumi, de asemenea. Pentru că eu încerc să urmez conducerea Duhului Sfânt doar atât de aproape cât pot. Și aceea ne face ciudați. Vedeți? Noi facem lucruri de care noi cu adevărat stăm jos și ne întrebăm câteodată: „De ce am făcut un asemenea lucru? Cum am putut vreodată să fac un astfel de lucru?” Și chiar atunci tu ai putea să te gândești că tu ai făcut exact ceea ce nu ar fi trebuit să faci. Dar dacă tu doar vei fi răbdător și vei avea credință și tu ai fost sigur că Dumnezeu te-a condus s-o faci, tu vei afla că aceea lucrează întocmai exact corect. Vedeți? Și de multe ori noi aflăm aceea. Și eu știu că fratele Neville a aflat aceea de multe ori. Și conducătorii și oamenii spirituali își dau seama de aceea.

⁷ A fost un timp în viața mea că...Sincer, de când am fost doar un băiat, eu n-am simțit niciodată călăuzirea exactă că eu ar trebui să locuiesc în Jeffersonville. A fost pentru mine întotdeauna „o muscă în ulei”, să

încerc să trăiesc aici. În primul rând, clima este foarte mult în dezacord cu mine. Un alt lucru, pare să fie o deprimare a duhului.

⁸ Dacă tu mergi înapoi și privești undeva aici, dacă n-a ajuns distrus în timpul inundației, este o urmare a acelui efect pe care l-am avut, prima dată chemat în slujbă, eu am început să plec. Și fratele George DeArk și eu...

⁹ Și mama fratelui Graham Snelling și fratele Hawkins care conduce stația de benzină din New Albany și mulți din oameni m-au întâlnit afară la un loc mic de rugăciune aici și chiar au spus, dacă aș vrea să rămân, ei ar da alocația de masă pentru copiii lor, să construiesc un Tabernacol, astfel ca ei să nu trebuiască să meargă din loc în loc.

¹⁰ Când am auzit că acea mică mamă ținând un bebeluș de mână și un altul pe braț să spună că ea este doritoare să dea alocația de masă a copiilor, ca să se construiască un loc unde ei ar putea sta și să se închine, asta era prea mult pentru mine ca să mă opun. Astfel fratele George și cu mine am ajuns împreună și am decis să rămânem și să construim Tabernacolul.

¹¹ Și când Tabernacolul a fost construit, asta întotdeauna părea...În dimineața când eu am dedicat Tabernacolul, o viziune a venit, care este scrisă și acolo în piatra de temelie, când Duhul Sfânt mi-a spus: „Acesta nu este Tabernacolul tău.” Vedeți? Și eu am întrebat unde era Tabernacolul meu și El m-a așezat sub cerurile albastre strălucitoare. Și apoi El a spus: „Fă lucrarea unui evanghelist,” și așa mai departe, așa cum voi știți. Este scris chiar în cărți.

¹² Toate acele lucruri puse împreună. Și într-o zi când eu tăiam iarba în curte acolo sus unde fratele Wood locuiește acumși soacra mea locuia acolo la acel timp; stăteam pe trepte în spate; mici trepte vechi de beton, pe care eu le-am construit în acel loc mic acolo, pentru soacra mea. Și ea era un fel de portar al bisericii în acel timp, îngrijind-o. Si tot așa de clar cum oricine ar putea vorbi, o Voce mi-a vorbit, a spus: „Eu niciodată nu te pot binecuvânta atâta timp cât tu stai aici. Tu trebuie să te separi pe tine însuși de oamenii tăi(*rudele tale-trans.*) și de acest loc.” Păi, aceasta doar m-a rupt în bucăți cam pentru o săptămână sau mai mult.

¹³ Constant, tot timpul, Ceva mă avertiza: „Pleacă, pleacă. Mută-te spre vest. Continuă să mergi spre vest.” Păi eu...asta mereu m-a deranjat. Și se pare ca și cum de fiecare dată...

4APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

¹⁴ Acum, eu am făcut-o clar în mintea mea;că în această săptămână eu zburam la Tucson, unde eu trebuia să închiriez un loc să fiu acolo în această iarnă, să-i pun pe copii la școală, începând din septembrie. Eu aveam locul, chiar este un loc care mi se dă acolo. Dar este ceva că...Și dacă eu sunt plecat...

¹⁵ Un alt lucru mi-ar place să spun. Tocmai înainte ca noi să construim această casă aici sus, casa parohială, unde este ea acum, eu nu vroiam s-o construiesc acolo. Mama soției mele era bătrână și ea chiar a plâns în legătură cu asta; ea a spus: „Eu doar nu pot s-o las pe ea aici, știind că ea este bătrână și s-ar putea să nu fie îngrijită.” Ei bine, am înțeles aceea. Eu înțeleg. Aceea este mama ei și singura mamă pe care a avut-o vreodată sau vreodată o va avea. Așa că am înțeles aceea.

Astfel eu m-am rugat Domnului; am spus: „Doamne, fiindcă mie nu-mi place locul,” eu am spus: „Fă-mă mulțumit. Eu mă voi duce oriunde vrei Tu ca eu să merg; oriunde. Dar eu nu vreau s-o întristez pe soția mea, s-o iau departe de-aici, într-un ținut străin unde ea nu cunoaște pe nimeni. Și apoi eu sunt plecat oricum tot timpul. Doar fă-mă mulțumit să fiu aici cu ea.”

¹⁶ Și acum, când mama ei a fost luată și a plecat în glorie, apoi aici vine din nou chemarea, acum să mișc înainte. Eu nu știu ce să fac.

¹⁷ Și apoi în cealaltă zi când această învățătură pe care frații au început-o prin jur, eu am stat deoparte dela amvon; ultima oară când am fost aici și v-am spus că nu voi mai fi în câmp atâta timp cât aceea mergea. Așa că frații au îndreptat toată aceea cu bunăvoință. Este totul clarificat. În timp de douăzeci și patru de ore, totul se terminase.

¹⁸ Acum, aceea deschide din nou câmpul pentru mine. Eu nu știu ce să fac. Nu știu încotro să mă întorc. Am cerut Domnului o viziune. Eu i-am cerut să-mi spună ce să fac. Dar El doar mă lasă să stau.

¹⁹ Acum, noaptea trecută, când eu am avut toți copiii departe, soția și totul din casă, eu am făcut un angajament Domnului. Și l-am spus Domnului Dumnezeu: „Dacă Tu mă vei binecuvânta în calea în care merg, eu Te voi sluji. Dar Tu va trebui să-mi arăți unde să merg și cum să merg și ce să fac.” Așa că eu m-am încredințat pe mine însumi Domnului. Cu slujba și totul, eu am încredințat-o Domnului. Și eu am spus: „Oriunde Tu vei deschide, orice vei face Tu, eu voi merge pe acea cale. Până când Tu faci o cale, eu doar voi continua așa cum sunt până când Tu faci o cale.” Și eu l-am cerut Lui s-o facă atât de clar ca eu să nu fiu atunci înșelat, pentru că

eu cred cu adevărat că noi suntem chiar la o răscruce de a se întâmpla ceva.

²⁰ Am auzit asta profețită în această dimineață aici de fratele Neville sau a fost dată, unde eu am știut că ea era o profeție la care se referea el. Acum, de aceea, m-am rugat pentru voi toți și am nevoie ca voi toți să vă rugați pentru mine, astfel încât Duhul Sfânt să mă conducă exact unde ar trebui să merg, ce ar trebui eu să fac, astfel încât eu să nu fac nicio greșeală.

²¹ Voi vedeți, de multe ori, oamenii se gândesc că un dar profetic, că Dumnezeu doar spune: „Eu te voi lua chiar de aici și te voi așeza aici jos. Acum, tu du-te chiar aici.” Și El nu-ți spune toate acele lucruri. Dacă El o făcea, atunci ce credință biruitoare aveai tu? Vedeți? Vedeți voi, El te lasă să stai singur mai mult decât oricine altcineva. Vedeți? Voi toți puteți veni la mine și să mă întrebați despre anumite lucruri și El încă niciodată n-a eșuat, ci El v-a dat răspunsul. Corect. Da. Dar eu pot cere lucruri pentru mine însumi și El de multe ori mă lasă singur (Vedeți?), doar mă lasă să continui și să merg în asta.

²² Eu am lucruri acum pe care trebuie să le rezolv eu însumi și decizii pe care trebuie să le fac. Și aceasta este una atât de vitală, încât eu nu pot s-o fac cu exactitate până când eu sunt sigur că este El care Îmi vorbește. Și eu... El nu îmi va da o vedenie. El doar mă lasă singur. Astfel că eu stau ca un orfan în această dimineață; eu nu știu spre ce drum să mă întorc. Așa că eu am încredințat-o Domnului.

²³ Eu am simțit ca și atunci în vis că eu ar trebui să revin aici la Tabernacol să-l ajut pe fratele Neville până când altceva doar s-ar întâmpla pe drum... Așa că eu voi fi în continuare.

²⁴ L-am întrebat pe fratele Neville acum câteva momente: „Cum progresează biserica?”
Și el mi-a spus: „Bine.”

²⁵ Și astfel am auzit că voi aveți încă daruri spirituale și lucruri printre voi, care operează, daruri de profeție și vorbire în limbi și interpretarea limbilor pe care tocmai le-am auzit acum câteva momente în urmă. Și acele lucruri zidesc biserica și în mod măreț...

²⁶ Dar eu m-am gândit, poate astăseară eu aș putea, dacă fratele Neville... Dacă Duhul Sfânt nu ne conduce la ceva diferit, în seara astămiar ar place să am o... voi toți, înainte ca să plecați în această dimineață, să

6APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

scrieți o întrebare și lăsați-o aici, vreo întrebare din mintea voastră ca noi să putem afla ceea ce gândește biserica. Acesta este felul în care păstorii îl au de a afla doar ce este pe inima oamenilor. Și fiecare din voi cu o întrebare, scrieți-o și puneți-o aici sus. Dacă voi nu aveți o bucată de hârtie, să o aduceți în această dimineață, scrieți-o deseară devreme. Astfel mi-ar place să am doar atât de mult timp cât pot pentru ele să mă uit peste ele și să vă răspund Scriptural.

²⁷ Apoi dacă Domnul voiește, dacă va fi voia lui Dumnezeu; eu am făcut o afirmație nu cu mult timp în urmă, mi-ar place să vă vorbesc despre ultimele șapte Peciți din Apocalipsa. Acum, dacă noi... Eu n-am putut trece peste tot prin acele Peciți în acest an, pentru că asta ia din capitolul 6 din Apocalipsa, ia până la capitolul 19 ca să trec prin acele Peciți. Dar primele trei sau patru din ele ar putea fi răspunse într-o seară, mă gândesc, fiecare Pecete fiind o seară.

²⁸ Acum, dacă noi înțelegem (Vedeți?), unde noi ne-am oprit chiar la acea Carte a Apocalipsei, unde biserica a fost luată sus în glorie, apoi restul din ea are de-a face cu Evreii, nu cu biserica, deloc. Are de-a face cu națiunea ebraică. De aceea, noi trebuie să coborâm înapoi, de la răpirea bisericii și să luăm... Noi vedem aici ce se întâmplă în timpul acelor Peciți și timpul bisericii neamurilor, biserica fiind plecată; și cu națiunea Israel ea coboară înapoi și aduce pe Israel din timpul în care ei au fost lăsați, la timpul modern și venirea lui Mesia, când ei Îl vor primi pe Mesia.

Acum, ați prins-O? Biserica este luată sus. Dumnezeu a avut de-a face mai întâi cu biserica, epocile bisericii. Noi am luat aceea. Apoi biserica este luată sus în glorie. Apoi Duhul Sfânt merge înapoi și-l ia pe Israel ca națiune. Și îl aduce până departe la aceasta, în timp ce se desfășoară cina nunții și apoi îi aduce pe ei înapoi la timpul celui sfârșit.

²⁹ Eu voi avea tabla mea sus și voi putea să o schitez și să o învăț, cândvine timpul. Apoi Domnul revine cu Mireasa și Israel o vede.

Și, oh, ce timpva fi acela!

³⁰ Acum, înainte ca noi să putem lega corect asta înăuntru, există o mare lecție care este o poticnire pentru teologi și mulți învățători prin timp, și pentru oameni ai „Bisericii lui Cristos”, și toți aceia care vin să asculte aceasta, care este: Cele Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel. Noi avem... Noi nu putem merge deloc mai departe în Apocalipsa până când noi legăm Mireasa și Israel împreună cu cele Șaptezeci de Săptămâni ale

lui Daniel. Și poate, dacă este voia lui Dumnezeu, astfel că dacă El îmi va spune în viitor, să vorbesc privitor la unele din aceste Șaptezeci de Săptămâni...sau nu Șaptezeci de Săptămâni, ci ultimele Șapte Peciți. Apoi duminica următoare, voi încerca să iau Cele Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel, duminica următoare, cu voia Domnului. Și atunci aceea va deschide terenuri apoi, dacă El ne va conduce, să începem cu altele. Păi, noi vom afla de-atunci încolo.

³¹ Fratele Neville și cu mine vom lucra împreună la aceasta și făcând toate noi putem pentru beneficiul oamenilor.

³² Acum, mergând înapoi de fiecare dată, noi ne rugăm pentru bolnavi; noi suntem întotdeauna bucuroși să facem aceea. Și eu voi face asta probabil la fiecare adunare, dacă oamenii sunt bolnavi, să mă rog pentru ei.

³³ Eu nu am dorință să mai am discernământ. Vedeți. Acum, iată ce s-a întâmplat. Am încercat. Și eu știu că am făcut lucruri care sunt greșite; dar eu am încercat să trăiesc suficient de aproape de Dumnezeu, tot timpul, către Dumnezeu; aceasta este cum aceste viziuni se vor întâmpla, cum ele vor lua loc. Chiar oameni care ar pierde lucruri și mă sună, îmi cer să merg să mă rog Domnului, să întreb unde erau. Ca Isai care și-a pierdut catării și băieții s-au dus să caute profetul și el le-a spus că s-au întors catării acasă și așa mai departe ca aceea. Aceea este perfect corect. Dar asta ia așa mult din ea, atât de mulți oameni...Nu doar într-o localitate ca aceasta;este peste tot în lume. Vedeți? Astfel asta ia, mă ține pe mine atât de sfâșiat și apoi te ține chiar pe muchie tot timpul până când ajungi într-un loc...

³⁴ Și aceasta este ceea ce a cauzat frații să ajungă în învățătura care a început, că eu eram Domnul Isus Cristos încarnat. Și noi știm că aceea doar ar dăruia toată slujba în bucăți și ar aduce reproș asupra lui Cristos și totul. Vedeți? Astfel că acela este motivul că eu a trebuit să le dau o scuturătură mare ca să oprească aceea imediat, ca ei să știe că aceea nu era de la Dumnezeu; era de la diavolul. Vedeți? Și ei sunt oameni buni. Și asta a arătat că acei oameni sunt născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu pentru că atunci când ei au văzut Adevărul din Scriptură, ei s-au întors la Dumnezeu, exact(vedeți?), imediat. Astfel aceea a arătat că satan încearcă să facă ceva cu oamenii; ei erau toți oameni creștini evlavioși.

8APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

³⁵Și asta i-a făcut pe mulți din ei să-mi spună: „Frate Branham, noi avem mai multă încredere în tine acum decât am avut vreodată.”

³⁶Fiindcă vedeți cu darul pe care Dumnezeu mi l-a dat, ce puteam eu face cu acela? Arunca națiunea la picioarele mele sau oamenii. Ceea ce noi numim o națiune nu este „cosmosul” de-aici, carnea de tun și așa mai departe. Eu vreau să spun creștinii, credinciosul adevărat, acela este crema... Noi vorbim de națiune, noi predicăm despre oamenii născuți din nou; aceea este ceea ce noi vorbim; despre națiune. Nu despre fiecare de-aici de-afară, aceea este atâta murdărie și gunoi în care noi trăim în lume; aceea este doar... aceea este doar praful pământului care se întoarce înapoi. Eu vorbesc despre oameni născuți din nou, oameni care sunt creștini reali.

³⁷Eu aștept un om care să sară pe mine din nou în legătură cu ceva. Cineva a venit la mine nu cu mult timp în urmă și a spus: „Chiar ideea lui Cristos scuipând pe pământ cu scuipatul Lui și făcând o „turtă” și s-o ungă peste ochii cuiva.” A spus: „Ceurât, murdar a fost pentru El să scuipe, cu scuipatul lui afară din gura lui. Cât de neigienic era, să scuipe pe pământ și să facă o turtă din noroi și să le pună peste ochii unui om.” Eu am spus: „Dar el s-a întors văzând.” Vedeți, asta este.

³⁸Și chiar bărbatul acela... Ei au deschis o tabără de nudiști, lângă locul meu, știți, un bazin de înot. Și acel bărbat avea bilet pentru fiecare din copiii lui să meargă jos acolo și să înoate în acel bazin. Și el și soția lui merg de asemenea. În acel bazin... Scuzați-mă, surorile mele. Dar acolo acele femei înotând, cam o sută din ele sau două, în fiecare zi; femei, toată acea murdărie și lucruri și femeile astăzi și spălându-se în acea apă și acea murdărie și mizerie în gurile lor și înghițind-o și scuipând-o afară. Eu chiar doream ca el să sară pe mine. Vedeți?

³⁹Ei spuneau: „Dacă Cristos trăia azi, ei L-ar fi arestat privitor la acel lucru neigienic.”

⁴⁰Dar cum îi cu aceea? Eu sunt sigur că voi ați prins ce vreau să spun. Ei merg chiar în acel bazin și mulți din ei cu boli, sifilis, gonoree și orice altceva, chiar acolo înăuntru. Și voi scuipați aceea prin gura voastră și orice ca aceea și spălându-vă acolo în acel fel... Și aceea este igienic, desigur?!

⁴¹ Deci, oh, vai, această zi în care trăim, frate, soră, este timpul pentru venirea Domnului. Eu... eu... Biserica are o speranță: aceea este venirea Domnului.

⁴² Ei bine, eu nu pot opri acele lucruri; nu este nevoie. Biblia a prezis că ele vor fi aici. Eu nu le pot opri. Dar vreau vocea mea înregistrată în cer, că eu sunt împotriva acesteia. Când vine timpul pentru judecată, eu am fost împotriva acesteia.

⁴³ Eu încă cred că această Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu este nimic altceva în lume contrar acesteia, să poată vreodată s-o oprească. Dar această Biblie *de-aici*, este Adevărul; acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Deci acum, haideți doar să ne întindem veiele (*pânzele de la corăbii-trans.*) și ancora pentru puțin timp către țărmul liniștit al portului deodihnă. Și noi putem naviga mâine undeva, dar haideți doar să ne ancorăm acum și să ascultăm vocea Tatălui nostru Ceresc așa cum El ne va vorbi prin Cuvântul Lui, noi credem, astăzi.

⁴⁴ Și în seara aceasta, acum, să aveți stabilită orice mică întrebare pe care o aveți despre... Acum, nu ceva ce va răni pe careva. Dacă voi faceți asta, atunci aceea este... Eu nu voi răspunde la aceea, din capul locului. Vedeți? Dar voi..., spuneți ceva: „Păi, acum, dacă eu fac un anumit lucru, spune Dumnezeu că eu n-ar trebui să fac asta?” Sau voi știți, mici întrebări de pe inima voastră. Sau: „Noi avem daruri mergând cu noi, frate Branham și ar trebui noi să lucrăm cu ele în acest fel sau în acel fel? Sau ce-ar trebui să facem noi?” ceva ce eu aș putea răspunde înapoi în Scriptură. Vedeți? Scrieți ceva mic, eu aș fi bucuros. Și dacă nu există niciuna, atunci eu voi lua un subiect de un anume fel și să vă predic vouă în această seară, cu voia Domnului. Aceasta este duminică și eu am fost...

⁴⁵ Duminica trecută am început să merg la fratele Cauble. Și eu am auzit clopotul că sună și eu doar umblam în sus și în jos prin curte. Eu n-am putut rezista. Aceea a fost tot. V-am auzit, astfel eu doar a trebuit să vin jos.

⁴⁶ Deci acum, haideți doar să ne plecăm capetele noastre acum și să vorbim Făcătorului nostru și apoi într-un cuvânt de rugăciune. Are cineva o cerere specială? Doar ridicați-vă mâinile voastre, doar spuneți: „Eu...” Doar faceți-o cunoscută. Dumnezeu știe ce este pe inima voastră. Acum, doar păstrați-vă cererea în mintea voastră.

10APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

⁴⁷Preasfântule Dumnezeu, Care ai creat cerurile și pământul prin Cuvântul gurii Tale, prin gândurile minții Tale. Noi venim în Prezența Ta, prin Isus Cristos, Domnul nostru, ca să-ți dăm mulțumiri pentru tot ce Tu ai făcut pentru noi. Și noi îți suntem atât de recunoscători, Doamne, în această dimineață să știm unde stăm noi, să știm poziția pe care o avem în această dimineață și istoria timpului și viitorul care vine. Știind azi că prin harul lui Dumnezeu că noi am fost spălați în Sângele Calvarului, că noi suntem pregătiți cu credință în inimile noastre să-L întâlnim pe El, dacă El ar trebui să vină astăzi. Noi ar trebui să spunem: „Chiar așa, vino Doamne Isuse.”

⁴⁸Și noi vedem păcatul ajungând în vârf, până când pare că lumea se clatină sub impactul păcatului. Cum acele băuturi și jocuri de noroc și cheful și dezbrăcarea și o, Dumnezeule, gunoiul și mizeria și murdăria oamenilor și cum ei, dacă ei doar ar putea doar să-și dea seama...Doamne, își dau seama acei oameni care se îmbracă astfel, în acele haine mici neevlavioase și ies afară pe stradă, că ei nu sunt nimic decât gândaci și praf, că poate într-o altă săptămână gândacii vor mânca acel trup pe care ei îl glorifică într-atâta? Realizează ei că acei viermi de cangrenă îi vor mânca și sufletul lor va fi dincolo în eternitate, fără Dumnezeu, fără Cristos, fără speranță, scufundându-se într-o disperare adâncă, ca să fie pur și simplu anihilați la venirea Lui? O, Dumnezeule, dă-ne nouă voci de avertizare, ca noi să putem avertiza fiecare suflet de acest pericol de care ei se apropie.

⁴⁹Fii cu noi azi și dă-ne nouă cuvinte de înțelepciune, așa cum Solomon a spus odată în Ecclesiastul ca noi să fim constructori înțelepți, ca noi să putem fi păstori ai acestei adunări. Și noi Te rugăm, Doamne, ca așa cum noi căutăm cuvinte să spunem, ca ele să fie... ca ele să fie capodopere care ar prinde inima care este în așa nevoie aici în această dimineață.

⁵⁰Noi nu am venit și ne-am adunat sub acest acoperiș fierbinte astăzi doar ca să fim văzuți, ci noi am venit aici pentru că Te iubim și pentru că noi dorim să auzim de la Tine. Tu ești lubitul nostru pe care îl iubim și noi dorim să auzim Cuvinte de la Tine. Noi suntem recunoscătoripentru ceea ce noi am auzit deja. Ele vor sta mult timp cu noi. Acum, dă-ne porția care o ai Tu pentru noi astăzi așa cum noi așteptăm mai departe după Tine. Noi o cerem în Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

⁵¹Acum, este...(O soră vorbește în limbi și un frate traduce- Ed.)

⁵² Noi suntem mulțumitori pentru aceste exaltări ale Duhului ne spun și ne avertizează să urmărim Cuvintele pe care poate Duhul Sfânt ni le va vorbi azi. Și noi nu știm doar ce are El în depozit pentru noi, dar noi știm că trebuie să fie ceva ce El va aduce înainte. Poate este o întrebare în mintea voastră, pe care el o va vorbi. El ar putea vorbi asta prin mesajul din această dimineață. El ar putea vorbi asta la serviciul de seară. El, undeva de-a lungul zilei, se pare, că El încearcă să avertizeze pe cineva să prindă Cuvântul.

⁵³ Acum, să întoarcem la Cuvântul scris, să mergem în Cartea Exodului, pentru lecția de Școală Duminicală.

Aveți voi un serviciu de botez? [*Fratele Neville spune: „Nu, nu până la ora șase în această seară”-Ed.*]Serviciu de botez la ora șase în această după amiază.

⁵⁵ Să mergem la al17-lea capitol din Exod și să începem cu versetul al 5-lea, cred, **versetului 5-lea și al 6-lea din al 17-lea capitol al Exodului.**

⁵⁶ ***Și Domnul i-a spus lui Moise, Du-te înaintea poporului și ia cu tine din bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te.***

lată, eu voi sta înaintea ta....pe stânca din Horeb; și...vei lovi stânca și acolo va veni apă din ea, ca poporul să poată bea.

Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.

Acum, dacă eu ar trebui să numesc acesta un text mic de școală duminicală, mi-ar place să iau acesta ca subiect pentru lecția din această dimineață: ***Apa din Stâncă mereu prezentă.***

⁵⁷ Noi știm că Israel a fost întotdeauna un exemplu istoric al bisericii. Pentru că Israelul a fost poporul lui Dumnezeu până când ei au ieșit din Egipt și apoi ei au fost biserica lui Dumnezeu pentru că ei au fost separați de restul lumii.

⁵⁸ Și când noi suntem separați de restul lumii, atunci noi devenim biserica. Dar atâta timp cât noi suntem încurcați cu restul lumii, atunci noi nu suntem în biserică. Acum, eu am încredere că aceea merge cu adevărat adânc; își ia locul. Vedeți, noi nu suntem biserica până când noi nu suntem separați de lume. Separați noi înșine, ieșiți afară din mijlocul oamenilor necurați, să nu avem de-a face cu ei și să nu fim părtași la

12APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

păcatele lor. Nu vă înjugați cu necredincioșii, ci separați-vă pe voi înșivă de lucrurile lumii.

⁵⁹ Și când Israel a fost în Egipt, ei au fost poporul lui Dumnezeu. Apoi când ei au fost chemați afară sau au avut exodul, ieșind afară, apoi ei au fost numiți biserica, pentru că asta a fost după ce s-au separat pe ei înșiși de restul lumii.

⁶⁰ Și chiar cuvântul „biserică” înseamnă „chemați afară”, exod, „ieșiți afară”. Fiecare din noi ca și creștini, am avut un exod în viața noastră. Noi am avut un timp unde noi am fost chemați afară din mijlocul asociațiilor noastre, chemați afară din mijlocul oamenilor cu care odată aveam părtașie și am devenit un popor diferit să umblăm cu oameni diferiți care au acționat într-un mod diferit și au vorbit într-un fel diferit. Era un exod în viața noastră.

⁶¹ Un exemplu foarte bun ne-a dat Israelul când Dumnezeu i-a chemat pe ei afară. Ei au avut un exod și au ieșit din mijlocul oamenilor lumii și au devenit o națiune separată pentru Dumnezeu, un popor deosebit. Ei au umblat sub umbrele scaunului milei. Ei au trăit și au umblat după mărețul Stâlp de Foc. Și Dumnezeu i-a adus din Egipt în țara pe care El a promis-o.

⁶² Și în acest exod, lor li s-a dat un conducător spiritual, un lider, care a fost Moise, un mare profet uns care a fost ---un om mare. El era un om evlavios; el a fost născut un om evlavios. Dumnezeu l-a chemat încă din mama lui, chiar înainte de acel timp; Dumnezeu l-a ordonat mai înainte de întemeierea lumii să fie un conducător pentru acea generație, să aducă acest exod pentru popor.

⁶³ Aici, cu ceva timp în urmă, eu am vorbit copiilor mici aici în Tabernacol și am avut o predică mică pentru ei și le-am spus sau le-am dat o ilustrare mică despre cum lochebed, cum ea s-a rugat, ea și Amram, tatăl lui Moise, ca să se facă ceva pentru eliberarea poporului. Și Amram a văzut vedenia despre Dumnezeu stândsau un înger arătând spre nord și i-a spus ceea ce va avea loc. Apoi micul Moise s-a născut. Și ei nu s-au temut de poruncile regelui sau de amenințări. Ei știau că Dumnezeu avea mâna Lui peste Moise și aceea a stabilit-o. Corect. Nu contează ceea ce a spus regele, ceea ce a spus lumea politică ceea ce altceva s-a spus, ei știau că Dumnezeu avea mâna Lui peste Moise. Așa că ei nu s-au temut să-i dea drumul în mijlocul crocodililor; când ei toți erau îngrășați chiar cu

micii copii evrei, când ei au fost dați ca hrană crocodililor. Și totuși, Moise a fost pus într-o arcă mică și trimis chiar între crocodili, chiar printre ei. Pentru că ei nu s-au temut de nimic: ei știau că Dumnezeu avea mâna Lui peste Moise.

⁶⁴Ei bine acum, dacă noi doar am putea cunoaște același lucru, că marele nostru Lider, Duhul Sfânt, Dumnezeu L-a trimis și El este Liderul nostru. Și nu contează ce spune lumea și cât de mult ei râd de voi și își bat joc de voi, noi urmăm Liderul nostru. Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt să fie Liderul nostru. Vedeți? „Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea. Totuși voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârșitul lumii.” Astfel marele nostru Lider este cu noi, Duhul Sfânt. Acum, noi trebuie să urmăm acest Conducător și să facem exact ce spune El să facem. Și acest Conducător nu ne va lua niciodată de pe cărare, El ne va ține chiar în calea Scripturii tot timpul. Dar El nu va merge niciodată într-o parte pentru ceva și în acea parte pentru altceva. El va sta chiar drept pe drumul Scripturii.

⁶⁵Și Moise avea o direcție în care el trebuia să-l ia pe Israel și să urmeze apoi direct prin Marea Roșie, direct prin Iordan, direct în țara promisă, direct prin pustie. N-a fost Moise care a ieșit din linie. N-a fost Dumnezeu afară din linie. A fost poporul ieșit din linie care a cauzat problema. Așa că haideți să ne gândim la aceste lucruri acum. (Iertați-mă.)

⁶⁶Moise, acest conducător uns...În final, când el a fost arătat poporului prin semne și minuni, pe care Dumnezeu singur le putea face...El a făcut aceste semne și minuni în fața bătrânilor lui Israel și în fața lui Israel până când ei au fost satisfăcuți că acest Moise era acel uns care trebuia să îi scoată afară din această țară către acea țară frumoasă care le-a fost promisă. Apoi când ei au văzut aceste mărețe semne pe care Moise le-a făcut în Numele lui Dumnezeu, ei au fost doritori să-l urmeze. Și el i-a dus afară și i-a condus prin Marea Roșie, au traversat ca și pe pământ uscat și în călătoria din pustie care înseamnă timpul testărilor.

⁶⁷Când un ins Îl primește pe Cristos ca Salvator al său, totul este pe vârful casei. Dar înainte ca acest om să poată intra în botezul Duhului Sfânt, această persoană, el trebuie mai întâi să aibă un proces al sfințirii. El trebuie să aibă un timp de testare în viața lui. Toți dintre voi l-ați avut. El a avut acest timp de testare. "Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie mai întâi biciuit, pedepsit, pedepsit. Și dacă noi nu putem suporta pedeapsa,

14APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

atunci asta arată că noi nu suntem copiii lui Dumnezeu; noi suntem bastarzi și nu copii ai lui Dumnezeu,” a spus Biblia. Dar dacă noi putem suporta pedeapsa, știind că „toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor care iubesc pe Dumnezeu”, atunci noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu; atunci El ne sigilează cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării noastre. Vedeți, aceea este pedeapsa, tensiunea, lucrul prin care trecem. Și Israel, ca un model istoric, a trebuit să ia această pedeapsă.

⁶⁸ Acum, când ei erau jos în Egipt și Dumnezeu l-a trimis pe Moise și el și-a întins toiagul și purici și păduchi au venit pe pământ... El l-a întins către soare și el a apus. El l-a întins peste ape și ele s-au schimbat în sânge. Păi, Israel era dincolo în Canaan... dincolo în... Gosen, doar având un timp glorios; soarele n-a apus deloc; plăgile nu i-au lovit niciodată; păi, ei doar aveau un timp glorios, chiar cum ai avut tu când ai fost mai întâi salvat.

Totul, păsările cântau diferit și fiecare era dulce. Și, oh, vai, cum era totul doar drăgălaș când tu ai fost mai întâi salvat.

⁶⁹ Apoi a venit timpul încercării, pedeapsa, timpul sfințirii, sfințindu-te pe tine însuși de la lucrurile lumii, „lăsând la o parte poverile care te împresurau atât de ușor”. Tu, un bărbat, a trebuit să încetezi fumatul, să încetezi băutul tău, să încetezi mersul la piscină, toate partidele tale nocturne de cărți (*de joc-trans.*). Toate acele lucruri, tu a trebuit să te sfințești tu însuși de la ele prin credința în Sângele lui Isus Cristos: să te sfințești pe tine însuși. Voi, femeile, a trebuit să vă lăsați părul să crească, să vă lungiți rochiile voastre și să acționați diferit decum ați fost: timpul de sfințire. De multe ori ei serăzvrătescși se întorc înapoi; ei bine, acela nu este un copil al lui Dumnezeu. Vedeți? Un copil al lui Dumnezeu privește drept la Calvar și știe că este pentru binele lui.

⁷⁰ Astfel apoi în acea perioadă de timp, acolo este unde a venit o mare cădere în Israel. În acest timp demare aglomerare, atuncipoporul a început să cadă dintr-o parte în alta. Atunci în sporovăiala lor: „Păi, noi dorim să fi fost înapoi în Egipt. Sufletele noastre detestă această pâine ieftină”.

⁷¹ Cu alte cuvinte, dacă aș lua asta istoric acum, aceea este ceea ce au spus ei. Acum, în ziua modernă, asta ar fi: „Oh, în fiecare miercuri seara, adunare de rugăciune. În fiecare duminică dimineața, înapoi la biserică. Ce

auzim noi? Același lucru; predicatorul se ridică și predică; cântări; iarăși, din nou.” Vedeți, apoi voi doar mergeți ca o obligație. Tu nu ești un închinător. Un închinător merge să se închine, să se exprime pe sine însuși înaintea lui Dumnezeu, să-l laude pe Dumnezeu pentru bunătatea Lui; el se prinde de fiecare Cuvânt.

⁷² Întocmai ca o chestiune de dragoste. Dacă tu ieșeai cu o fată pentru că ai știut că era o datorie sau tu ieșiai cu un băiat, când tu erai tânără....„Mama vrea să merg cu acest tip, dar eu doar nu-l pot suporta.” Tu nu vei obține nimic de la el, venind să te vadă. Sau, dacă este în același fel despre o fată către băiat sau băiat către fată. Tu mergi cu ea, ea te plictisește; mama vrea ca tu să mergi cu ea pentru că ea este modelul de fată care-i place mamei. Vezi, ea te plictisește; nu este o chestiune de dragoste. Dar ție nu-ți pasă, tu nu vrei să pui în ordine; tu nu vrei să mergi s-o vezi. Și asta este un...Păi, este un lucru oribil. Și când el vine să te vadă, vai, tu doar vrei că el să se grăbească să meargă acasă.

⁷³ Este în același fel asta când tu:„De ce predică el atât de mult? Ce-i cu toate acele lucruri și totul?” Vedeți, tu nu ești îndrăgostit.

⁷⁴ Dar când tu cu adevărat ești agățat de fiecare Cuvânt așa cum Duhul v-a dat avertizarea azi dimineață(Vedeți?) „Prinzându-te de fiecare Cuvânt...”Acea ar putea fi despre ceea ce El ți-a vorbit, ținând tare. Este Viața Eternă, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Este o bucurie să mergi la biserică, în orice circumstanță. Fie că este caniculă, rece, indiferent, fie că oamenii se ceartă,bombănesc, orice fac, încă este o bucurie să auzi Cuvântul Domnului. Atunci, tu ești îndrăgostit apoi de Cristos(vedeți?); tu iubești să mergi la biserică.

⁷⁵ „Ei bine, scumpo, iată este duminică dimineața din nou; cred că trebuie să spălăm pe micuți și să mergem acolo. Vai, este plictisitor.” Vezi? Tu nu ești îndrăgostit.

⁷⁶ Dar dacă tu ești îndrăgostit cu adevărat,tu doar de-abia aștepti până vine duminică dimineața, tu doar trebuie să ajungi acolo cu ei. Și noi ajungem și să plecăm...Oamenii lui Dumnezeu,ei nu te plictisesc. Păi, ei sunt --- ei sunt frați și surori. Așa cum obișnuiam să spun eu:„Voi ajungeți așa de lipiți ca o melasă de Sorghum într-o dimineață rece.” Ea nu curge, ea doar stă împreună, știți, se agață strâns. Acum aceasta este o expresie grosolană, dar ea încearcă să vă facă să știți ce vreau să spun. Vedeți? Voi

16APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

rămâneți împreună. Și cu cât se face mai rece, ei se unescmai strâns. Și acela este felul în care trebuie să fie cu noi. Cu cât este mai rece...

*Când prietenii pământești te-au părăsit,
Ține-te încă și mai aproape de El.*

⁷⁷ Și ceea ce noi iubim, în fiecare, nu este pentru că noi suntem cineva, ci este Cristos în unul și altul ceea cenoii iubim. Vedeți? Este Dumnezeu în ființele noastre pe care-L iubim. Acum, nouă ne place să venim împreună așa cum noi obișnuiam să cântăm vechiul imn:

*Binecuvântată fie legătura care leagă
Inimile noastre în iubirea creștină;
Părtășia minții înrudite
Este asemenea cu cea de Sus.
Vezi, părtășia minții înrudite este asemenea cu cea de Sus.
În fața tronului Tatălui nostru
Noi vărsăm rugăciunile noastre înflăcărate;
Temerile noastre, speranțele noastre, scopurile noastre sunt
unul,
Mângâierile noastre și grijile noastre.*

⁷⁸ Vedeți? Da, domnule. Când unul are o binecuvântare, noi toți suntem fericiți pentru asta.Când unul este trist, noi suntem triști cu el. Noi vrem să fim toți împreună. Acum, acesta este felul în care noi ar trebui să fim.

⁷⁹ Și acesta este felul în care Israeltrebuia să fie. Dar a devenit împovărat: „Oh, această pâine simplă, pâinea îngerilor...Păi, ce ne pasă nouă de această pâine veche ușoară? Sufletele noastre s-au scârbit de acest lucru. Și totul este greșit. Și această mană veche care cade în fiecare noapte, păi, noi mai degrabă am avea ceva usturoi și praz din Egipt.” Voi vedeți, inimile lor nu erau pregătite pentru călătorie.

⁸⁰ Și când un bărbat sau o femeie începe să se plângă despre mersul la biserică, ei ajung așa de obosiți de mersul la biserică, ei nu sunt gata de călătorie. Corect. Ceva este greșit pe undeva.

⁸¹ Oh, când tu Îl iubești pe Dumnezeu și te gândești că mergi în cer și toți din voi merg împreună...

*Ce părtășie, ce bucurie divină,
Să te rezemi pe brațul veșnic;
Oh, ce pace binecuvântată cu Domnul meu atât de
aproape,
Rezemat pe brațul Lui cel Veșnic,
Ce o...*

Noi cântăm acele imnuri.

*Noi împărtășim dorurile noastre comune,
Purtăm poverile comune;
Și adesea pentru unul și altul curge
O lacrimă de simpatie.
Când noi ne despărțim separat,
Asta ne dă durere lăuntrică;
Dar noi încă suntem uniți în inimă
Și sperăm să ne întâlnim din nou la următorul timp
de rugăciune.
(Da, domnule, încă uniți în inimă).*

⁸² Acum voi vă pregătiți pentru călătorie.(Vedeți?); voi sunteți pregătiți să mergeți în țara promisă, timpul testării. Este terenul de pericol, pustia, timpurile de testare.

⁸³ Israel, în timpul *lui* de testare, ei au ajuns să se certe și să se agite unul cu celălalt și să se scârbească de pâine. Și ei au vrut să meargă înapoi în Egipt. Apoi au început să se plângă de conducătorul lor. Oh, ei se temeau că el îi conducea greșit; după ce el s-a arătat să fie un conducător și Dumnezeu l-a dovedit că era un conducător. „Păi, poate noi am acționat un pic fanatic. Și poate noi suntem în afară, toți pe picior greșit,” sau ceva asemănător.

⁸⁴ Vedeți? Ei trăncăneau împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise. Dumnezeu și conducătorul Lui.

18APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

⁸⁵Acum, când noi ajungem la un loc, spunând: „Eu nu știu dacă Cuvântul înseamnă asta sau nu. Eu nu știu despre Duhul Sfânt; eu sunt un pic îndoielnic despre Acela. Eu știu pe alții că nu fac. Păi, du-te în Egipt.” Vedeți?

⁸⁶Dar dacă tu ești cu adevărat hotărât să stai pe cale, stai drept cu acest Conducător, Duhul Sfânt, stai drept cu Cuvântul. Și dacă stai cu Duhul, El te va ține în Cuvânt. Corect. El te va duce chiar pe linie, calea Cuvântului. Și nu te teme de El. El nuva vătăma nimic; El doar te va ajuta când tu ești rănit. El va vindeca toate rănilor; Duhul Sfânt va vindeca.

⁸⁷Acum, noi aflăm că, de-a lungul acestui drum, după ce ei au devenit astfel, ei au sosit la un loc din Horeb. Și H-o-r-e-b, Horeb, atunci noi aflăm...Să descompunem acel nume. Aceea este unde numele Horeb înseamnă, „un loc uscat” sau „un deșert”. Și când noi ieșim afară din părtășie unul cu celălalt în biserică și afară din părtășia Duhului Sfânt, asta ne aduce pe noi într-un loc uscat, un deșert, nimic viu, totul are țepi pe el.

⁸⁸Vedeți, un deșert, o bucată mică de cactus cu acel țep pe el. Știți ce este aceea?Acea este o mică frunză prețioasă gingașă care n-a avut apă; ea doar s-a răsucit pe sine în sus atât de strâns până când este un țep. Și când tu vezi pe cineva astfel, poate este un suflet prețios care putea fi udat corect, putea fi o mică frunză gingașă sau ceva. Dar în loc de aceea, s-a răsucit pe sine în sus până când este un țep, doar împungând la tot, știți, găsind greșeală. Singurul lucru de care are nevoie este doar apă. Asta-i tot. Asta doar are nevoie de o trezire sau o ridicare, o înprospătare de la Domnul. Își va deschide personalitatea lui mică, dacă tu doar îl vei pune în apă.

⁸⁹Dar aceea este unde cei care locuiesc în acel loc trebuie să sufere condițiile aceluia loc. Și aceia care doresc să locuiască în acel fel de atmosferă unde totul este doar împungere și ceartă și luptă și fierbere ca aceea, păi tu doar vei trăi sub acea atmosferă; asta-i tot. Dar noi nu trebuie să trăim acolo; nu este necesar pentru noi să stăm acolo.

⁹⁰Acum, acest Horeb a fost locul unde Dumnezeu a fost descurajat cu oamenii fiindcă ei au rătăcit în acest loc și au ajuns în această condiție. Și El i-a adus chiar în jurul lui, fiindcă ei nu ar fi mers pe cale. Ei au ieșit de pe calea principală, au ieșit pe această parte a drumului. Și atunci asta L-a provocat pe Dumnezeu să facă ceva care era îngrozitor. El... L-a făcut pe

Dumnezeu să-l aibă pe Moise să ia toiagul de judecată cu care a judecat națiunea să lovească Stâncă să aducă apă.

⁹¹ Acum este o lecție frumoasă aici dacă noi o putem înțelege. Vedeți? Și pentru că noi ajungem atât de nepăsători și legați de lume și lucruri, asta l-a determinat pe Dumnezeu să ia judecățile lumii și să lovească propriul său Fiu cu asta la Calvar, ca noi să putem merge liberi. Vedeți ce vreau să spun?

⁹² Acum, ca să aducă acești oameni la ceva apă, după ce ei au ajuns chiar acolo, acest loc uscat a fost făcut un Calvar. Și acolo Dumnezeu i-a spus lui Moise; El a spus: „Ia toiagul și bătrânii și mergi înainte și eu voi sta pe Stâncă înaintea ta.” Și această Stâncă era Cristos. Și Moise, cu toiagul cu care a adus judecată peste națiunea lui Israel, a luat același toiag și a lovit judecățile lui Dumnezeu peste Stâncă. Vedeți? El a luat păcatele oamenilor peste acest toiag. Cu care el ar fi trebuit să lovească poporul; în loc să lovească poporul el a lovit Stâncă. Și Stâncă, prin lucrarea lui Dumnezeu a adus salvarea, a adus apă la un popor care pierdea. Asta a adus viață unui popor pe moarte. Și aceea este ceea ce Dumnezeu a făcut prin a lua nuiua Lui atoiagul de judecată și a înfășurat păcatele mele și păcatele tale în jurul acestui toiag; când el trebuia să ne lovească, dar el l-a lovit pe Cristos, ca din El să vină ape care înseamnă „Duh”. Duhul Sfânt a venit de la El să ne dea Viață. Acum, noi avem Viață Eternă. Acum, aceea Stâncă era Cristos. Acum noi vrem să observăm.

⁹³ Acum, eu am văzut atât de multe tablouri intelectuale ale acestei Stânci. Am văzut unul din cele mai critice, nu cu mult timp în urmă, până când acolo era o... o mică stâncă așezată pe vârful unui deal. Și Moise trebuia să fi lovit această stâncă și Israel era jos acolo cu o ceașcă, luându-și o băutură din acel mic izvor care ieșea afară din această stâncă. Acum, aceea este doar ideea cuiva.

⁹⁴ Dar când această Stâncă și-a adus înainte apele ei, acolo erau peste două milioane de oameni, pe lângă boi și cămile și orice altceva care au băut din vedre din ea. Era un șuvoi țâșnind care venea afară de-acolo.

⁹⁵ Acela este felul în care ei încearcă să-L facă pe Cristos, Duhul Sfânt azi. Este doar un strop mic (vedeți?), doar suficient să te facă pe tine să crezi că există un Dumnezeu. **Nu!** Este abundență de Apă.

⁹⁶ David a spus: „Paharul meu dă pe deasupra”. Este chiar un șuvoi al Duhului Sfânt.

20APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

⁹⁷ Oamenilor le este frică de El. Unii oameni spun: „Păi, mie doar mi-e frică puțin că voi face asta sau aceea sau dacă se întâmplă să merg un pic prea adânc. Eu îți pot arăta pe cineva care a mers un pic prea departe.” Dar tu niciodată nu arăți spre acela care nu s-a dus suficient de departe. Vedeți? Dar cum este cu cei care nu au mers destul de departe?

⁹⁸ Acum, noi am avut unii oameni care au ajuns în carne și au ieșit afară pe piciorul greșit. Și nu Dumnezeu, dar oamenii au ajuns...Deoarece nu din cauza unei bune călăuziri și așa mai departe, ei au ajuns pe picior greșit și ei au mers în fanatism. Și apoi lumea întreagă, diavolul-i-a arătat cu degetul: „Vedeți aceea? Vedeți aceea?”

⁹⁹ Păi, lăsați-mă să stau în această dimineață și să arăt înapoi cu degetul către acești zeci de milioane de ori mai mulți care niciodată n-au făcut măcar un început. Cum îi cu ei? Vedeți, priviți la starea lor. Priviți la acest ins, ca Eichmann azi cu cel mai înalt...Ei spun: „Penticostalii nu sunt etici și...necivilizați și ei sunt needucați” și așa mai departe astfel. Priviți la Eichmann, unul dintre cei mai înalt educați oameni din lume. Și el a pus la moarte șase milioane de copii și femei și bărbați, șase milioane de suflete. Tu nu vrei să arăți cu degetul către cineva ca acela.

¹⁰⁰ Dar vreun ins mic care nu poate citi, de-abia, a numit poate greșit ceva nume din Biblie și... sau poate a spus sau a făcut ceva greșit sau a făcut ceva greșeală, ziarele vor să scrie aceea peste tot și spun: „Ei nu sunt de încredere.”

¹⁰¹ Atunci dacă aceea nu poate fi de încredere, atunci de ce să nu fieeducația, lucrurile și intelectualii pe care îi au ei astăzi? Priviți la Adolf Hitler. Priviți la creierele lumii de astăzi. Priviți la ei. Vechiul proverb: „Sosul pentru găscă esteși pentru gânsac.”

¹⁰² Lucrul pe care-l ai de făcut este să fii capabil, prin DuhulSfânt, să separi ce este corect de ceea ce estegreșitși să selectezi ceea ce este corect de ceea ce estegreșit.

¹⁰³ Acum, noi aflăm că acest Calvar pe care ei l-au avut și Apele Vieții au țâșnit afară pentru popor...

¹⁰⁴ Acum, unii oameni au pe inimile lor și mintea lor, că tot Israelul a băut și apoi ei și-au dus cămilele și și-au legat nodurile pe caii lor și așa mai departe și-au luat copiii lor și au călătorit în continuare în altă parte și

au lăsat Stânca acolo tășnind. Acea este greșit. Acea Stâncă i-a urmat și
acea apă i-a urmat.

¹⁰⁵ Acum, în 1 Corinteni, capitolul al 10-lea, cred și versetul 11, o puteți
găsi, că acea Stâncă urma pe Israel. Oriunde au mers ei din acea zi
înainte, Stânca a mers cu ei și apele i-au urmat.

¹⁰⁶ Ce model frumos și o prindere frumoasă și o ancoră pentru
credincios astăzi, care știe că acea Stâncă care a fost lovită odată, că
acea Apă care odată s-a revărsat la Calvar, merge cu noi oriunde suntem.
Oh, vai.

¹⁰⁷ Nu este să mergi înapoi la un anumit loc și să spui: „Păi, noi am
avut Apă alaltăieri, chiar acolo.” Noi avem Apă astăzi chiar aici, pentru că
acea Stâncă era Cristos.” Și Cristos este același ieri, azi și în veci. Vedeți?
Acea Stâncă l-a urmat pe Israel. Ei niciodată n-au urmat Stânca, ci Stânca
i-a urmat pe ei. Amin. Israel a mers în călătoria lor. Ei au avut doarun lucru
de făcut, aceea era să țină cursul drept, doar drept către țara promisă. Și
Stânca și apa i-a urmat...Stânca i-a urmat...1 Corinteni vă spune așa,
capitolul 10. În regulă. Acea Stâncă era Cristos.

¹⁰⁸ Dumnezeu a luat judecățile poporului și le-a plasat peste Cristos și
L-a lovit. Ați observat voi că era o crăpătură în Stâncă de-atunci încolo?
Stânca avea o tăietură în ea unde Moise a lovit. Și Cristos avea o tăietură
când El a fost lovit. „El a fost rănit pentru călcările noastre de lege și prin
rănile Lui noi am fost vindecați.” Din acea Viață au ieșit afară Apele Vieții
de care noi ne bucurăm atâta astăzi.

¹⁰⁹ Acum, ca să obținem această Viață...Amintiți-vă, Viața lui Cristos
stă cu biserica. Aleluia. Oh, dacă noi am putea să ne ancorăm gândurile
noastre acolo pentru următoarele zece minute...Cristos nu părăsește
biserica. „Eu voi fi cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” Oamenii
sunt cei care Îl părăsesc pe Cristos, nu Cristos părăsește oamenii.
Oamenii Îl părăsesc prin necredința lor. Ei Îl părăsesc pe Cristos, nu
Cristos îi părăsește pe oameni.

¹¹⁰ Israel a părăsit șuvoiul, nu șuvoiul l-a părăsit pe Israel. Vedeți?
Căci Biblia declară clar că Stânca și Apa l-au urmat pe Israel: i-a urmat pe
ei. Unde s-au dus ei, s-a dus și ea.

¹¹¹ Oh, mi-ar place în această dimineață, dacă noi am avea timp, să
întoarcem pagina la capitolul 1 din Iosua unde El a spus: „Oriunde vor
călca tălpile picioarelor tale, Eu vi l-am dat. Oriunde vei merge, Domnul

22APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

Dumnezeultău este cu tine. Nu te teme de niciun om. Fii curajos. Doar oriunde vei face un pas, eu sunt chiar acolo cu tine, nu contează unde este.” Dumnezeu mergând cu Iosua.

¹¹² Același Dumnezeu merge cu biserica Lui în această dimineață, care bea din acest izvor de acolo. Oriunde vei face un pas, acolo este unde Dumnezeu va fi chiar cu tine să te ude și să-ți dea Viață. „Eu voi fi cu tine întotdeauna, chiar până la sfârșitul timpului.” Cristos același ieri, azi și în veci. Legile lui Dumnezeu.

¹¹³ Acum, voi spuneți: „Atunci, frate Branham, atunci de ce este că noi nu facem lucrurile pe care noi ar trebui să le facem? Cum este că darurile noastre și lucrurile în biserică nu se exprimă unde ar trebui să fie?” Cum este că biserica noastră nu se ridică până la punctul unde ea ar trebui să fie. Oamenii în perioada de testare cad așa cum a făcut Israel! Ei cred că Dumnezeu i-a părăsit.

¹¹⁴ Dar amintiți-vă, Stânca niciodată nu l-a părăsit pe Israel. Israel a părăsit Stânca; au uitat că Stânca era cu ei tot timpul. Ea era chiar acolo, a mers chiar cu ei până la capătul drumului. „Ea i-a urmat.” N-a fost așa departe încât să nu-l poată vorbi. N-a fost așa de departe să nu poată auzi. Sau n-a fost așa departe să nu o poată vedea și nici Cristos cu Biserica astăzi. El nu este așa de departe să nu poată vorbi.

¹¹⁵ Unii dintre voi ați decăzut și ați făcut ceva care este greșit și ați pierdut acea bucurie și Apa voastră a secăt. El încă este așa de aproape ca să-i puteți vorbi. El vă urmează. El știe fiecare mișcare pe care o faci și tot ce faci tu. El tânjește să te audă că-L chemi pe scenă.

¹¹⁶ Și această măreață mișcare penticostală astăzi, Dumnezeu vă așteaptă să-L chemați pe scenă. Voi nu sunteți așa de departe să nu puteți vorbi cu El. Deși noi am făcut greșit și am păcătuit și i-am întors spatele Lui și am făcut lucruri pe care nu se cuvenea să le facem, dar El încă este cu noi. Cristos a spus că El va fi cu noi.

¹¹⁷ Biblia a spus: „Apele i-au urmat pe copiii lui Israel.” Când lor le era sete, ei știau că apa era aproape.

¹¹⁸ Acum, aceste lucruri sunt controlate de legi. Tot sistemul lui Dumnezeu este construit prin legi. Acum, noi vom lua...Haideți să ne oprim pentru un minut.

119

Să luăm lumea. Ea se rotește; la fiecare douăzeci și patru de ore ea face o revoluție completă, atât de perfectă că n-oi fi fost niciodată în stare cu toată știința noastră, să facem un ceas care să arate perfect timpul. De fiecare dată la o anumită perioadă de timp, cele mai bune ceasuri pe care ei le fac vreodată, în decursul unui an, vor merge înainte sau vor rămânea în urmă multe minute. Dar lumea niciodată nu eșuează, ci ea este acolo exact la secundă. Ea este atât de perfectă până când oamenii de știință astăzi, astronomii pot să vă spună în douăzeci de ani de acum sau în cincizeci de ani de-acum, chiar exact când soarele și luna vor trece unul pe lângă celălalt. Când ea se rotește în ciclul ei de douăzeci și patru de ore și ea se rotește în timpul ei în jurul orbitei pentru un anotimp, ea nu pierde nicioclipă. Aleluia! Ea este perfectă pentru că se mișcă potrivit legii lui Dumnezeu.

120

Ei știu chiar exact când acel reflux se va retrage chiar la minut pentru că ei știu când luna se îndepărtează. Și Dumnezeu are totul stabilit în ordine printr-o lege. Și când acea lună se îndepărtează, refluxul merge cu ea. Când acea lună se apropie, iată vine fluxul cu ea. Și ei știu exact prin cronometrare, când lună va îndepărta. Ei pot pune asta într-un almanah, calendar cu ani înainte și să vă spună la minut când refluxul va începe să se retragă. Desigur, pentru că acela este felul în care luna se îndepărtează, pentru că este stabilit în ordinea legii lui Dumnezeu.

121

Stăteam ziua trecută lângă lacul Michigan. M-am dus la Lacul Superior în drumul spre Canada, acel mare corp de apă. Stăteam acolo și mă gândeam: „Câte mile sunt de-a lungul acestei mari ape de aici?” Și apoi după ce am traversat Michigan sau Lacul Superior, am venit la Michigan, aproape un corp egal de apă. Și acolo, de la Lacul Superior la Lacul Michigan, de la Lacul Michigan la Lacul Ontario și doar... și Huron și toate lacurile împreună. Câte bilioane de ori bilioane de ori bilioane și nenumărați barili de apă proaspătă zac în interiorul aceluia lac.

122

Și dincolo în Nevada și în Arizona, New Mexico, California de est zac milioane de acri de teren ars uscat, care este atât de fertil încât, dacă acea apă ar putea vreodată ajunge la acel teren, această națiune ar putea hrăni lumea, fără niciun popor flămând și să aibă surplus să-l arunce în mare. Acela-i corect. Milioane de acri pe care ar crește tone de milioane de ori tone de cartofi și varză, și fasole, și salată, și ridichi, și țelină, și

24APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

castraveți și câte și mai câte. Pământul le-ar crește; el doar tânjește după apă.

¹²³ Și iată aici este apă și iată aici este teren. Acum, noi putem vedea asta și noi știm că ar face-o pentru că noi putem testa apa și să vedem că este proaspătă și să testăm terenul și să vedem că este fertil. Acum, toată dorința ca noi să o putem realiza nu le vor pune niciodată împreună. Dar există o lege și acea lege este gravitația. Acum, dacă noi am lucra potrivit cu gravitația, noi am putea uda fiecare bucățică din acel ținut, luând apa din lacuri și udându-l. Dar noi trebuie să lucrăm potrivit cu legea gravitației. Noi nu o putem dori acolo. Noi n-o putem striga acolo. Noi n-o putem rostogoli acolo. Noi trebuie să lucrăm potrivit legilor gravitației ca s-o obținem acolo. Dumnezeu pune totul într-o lege.

¹²⁴ Aici mă gândeam; nu știu dacă v-am spus vreodată asta sau nu. Eram în Kentucky, vânând verigi cu fratele Wood cam cu un an în urmă. Și noi... Veverițele erau oarecum greu de găsit și astfel noi ne-am dus la casa unui tip să aflăm despre vânătoare. Un om avea mai mulți acri de teren și pe acest teren era multă pădure. Dar fratele Wood mi-a spus că acest om era un necredincios. El era... el era un necredincios. Astfel el a spus că el îl cunoștea, astfel el ---sau tatăl lui îl cunoștea; el ar fi mers și întreba dacă noi puteam avea permisiunea să mergem la vânătoare.

¹²⁵ Am condus până la casa celui domn. Și el și un alt bărbat, amândoi în jur de șaptezeci de ani, stăteau sub un pom de măr. Și domnul Wood s-a dus la acest bărbat și i-a spus: „Aș putea vâna puțin pe locul dumneavoastră?” Și el a spus: „Ei bine,” a spus: „În ordine.” A spus: „Care Wood ești tu? Ești băiatul lui Jim Wood?”

El a spus: „Eu sunt.”

¹²⁶ El a spus: „Păi, bătrânul Jim era cinstit și așa mai departe.” Și a spus: „Tu poți vâna oriunde vrei pe pământul meu. Am așa de mulți acri aici; servește-te. Du-te în acele văgăuni; oriunde vrei să mergi. Doar simte-te ca acasă.”

¹²⁷ Eu stăteam în mașină pentru că m-am gândit că un predicator și un infidel nu vor merge bine împreună, dacă noi am fi mers să cerem o favoare de la un necredincios.

¹²⁸ Așa că apoi după un timp, fratele Wood a spus: „Ei bine acum, poate veni și păstorul meu cu mine? Cred că ar fi în ordine pentru el să vină.”

¹²⁹ Și acest om bătrân s-a răsucit pe bastonul lui și a spus: „Wood, vrei să-mi spui că te-ai aplecat atât de jos încât ai un predicator cu tine oriunde te duci?”

¹³⁰ Și așa că, m-am gândit după aceea că ar fi mai bine să cobor din mașină. Așa că am coborât din mașină și am vorbit cu acel domn în vârstă câteva minute. Și el mi-a dat de înțeles foarte repede că el n-a avut prea mult folos de predicatori pentru că ei vorbesc despre ceva despre care nu știu nimic.

¹³¹ El a spus: „Ei doar behăie la ceva despre care nu știu nimic. Ei bine,” a spus: „Când un om îmi vorbește, eu vreau ca el să știe despre ce vorbește.” Acum, aceea este o judecată bună. Aceea este o judecată sănătoasă. El a spus: „Dacă un om îmi vorbește, eu nu vreau ca el să vorbească despre ceva, altceva, presupunere despre care el nu știe nimic. Vreau ca el să vorbească despre ceea ce el știe.”

¹³² Păi, eu am onorat aceea. Eu am respectat aceea în acest domn în vârstă.

Și astfel eu am spus: „Ei bine, desigur, fiecare individ cu opinia sa.”

¹³³ Și el a spus: „Era un predicator care a venit aici în acest ținut acum câțiva ani care a avut o adunare la Acton.” Și el a spus: „Acest predicator, într-o seară, fiind străin în ținut, i-a spus unei doamne care stătea în audiență: ‚Tu ai o batistă în buzunar. Și tu ești doamna Așa-și-așa. Și tu ai o soră bolnavă acolo pe deal. Numele ei este Așa-și-așa. Ea este pe moarte cu cancer la stomac’. Și a spus: ‚la această batistă și întinde-o peste sora ta și spune-i: AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ea nu va muri, ci va trăi.’”

¹³⁴ El a spus: „Chiar acea femeie era o prietenă de-a noastră.” Și a spus: „Noi am luat această femeie...Această batistă;sau acest bărbat la persoana...” Mai întâi el a spus: „Această femeie, soția mea și eu am mers acolo sus în acea dimineață și am luat, am așteptat-o pe această femeie. Și ea era atât de rău că doctorii au renunțat la ea cu mult timp în urmă. Ea era atât de rău încât noi a trebuit s-o mutăm într-un cearceaf, s-o ridicăm și s-o punem pe ploscă, s-o luăm înapoi. S-o întoarcem în cearceaf, ea era atât de rău.” El a spus: „Într-o seară, acolo, a venit un zgomot ca și când ei aveau pe cineva mort.”

¹³⁵ Acela a fost Ben chiar acolo cu acea batistă, ducând-o acolo. Cred că tu ai fost, nu-i așa Ben? [Fratele Ben spune: „Amin. Amin.”-Ed.]Era fratele

26APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

Ben acolo, luând acea batistă pentru că a preluat (*cazul cu*) femeia de acolo.

¹³⁶ Și a spus: „Dimineața următoare ea a mâncat plăcinte cu mere.” Ea nu numai că și-a făcut propriul lucru, dar ea face și lucrul vecinei. Ea era așa de bine.” El a spus: „Acum, eu deseori m-am întrebat. Dacă eu vreodată văd acel predicator, el știa despre ceea ce predica,” a spus: „Mi-ar place să vorbesc cu el.”

¹³⁷ Fratele Wood s-a uitat la mine și eu m-am uitat la el. Stând acolo, murdar, transpirat cu mizerie, cu cortul în pădure și cu sângele de verigă peste tot pe noi. Și astfel eu am spus: „Păi,” am spus, „este...Vrei să spui că ai putea vorbi cu acest individ și el ți-ar spune cum a făcut aceea?”

El a spus: „Da, domnule, aceea este ceea ce vreau să spun.”

Am spus: „Ei bine, acela-i un lucru bun.”

¹³⁸ Mâncam unul din merele lui. Micile lor coji galbene erau pe ele, știți, în toamna anului, în august. Astfel aveam mărul și-l mâncam. Și am spus: „Este un măr foarte bun.” Am spus: „De când este acel măr aici?”

¹³⁹ „Oh,” a spus el: „Eu l-am plantat acolo, acum treizeci sau patruzeci de ani sau așa ceva.”

¹⁴⁰ „Da, domnule.” Am spus: „Mi-ar place doar să vă pun o întrebare.” Am spus: „Cum în lumea asta...Eu văd acele mere că au căzut din acel măr și frunzele cad și este doar mijlocul lui august.” Am spus: „Noi n-am avut nici măcar o adiere de vreme rece; n-am avut nici măcar îngheț sau ceva și totuși frunzele lor cad din acel pom? De ce este aceea?”

¹⁴¹ El a spus: „Seva a părăsit pomul.”

„Oh,” am spus, unde s-a dus ea?”

El a spus: „Jos la rădăcini.”

Și eu am spus: „Apoi câtă vreme va sta ea acolo jos?”

El a spus: „Până la primăvară.”

Și eu am spus: „Apoi ea va veni sus și va aduce noi frunze pentru umbră, mere noi de mâncat.”

El a spus: „Corect. Exact corect.”

¹⁴² Am spus: „Ei bine, vreau să vă întreb ceva, domnule. Dvs. vorbiți despre acești tipi care nu știu despre ce vorbesc ei.” Am spus: „Mi-ați putea explica ce Inteligență face acea sevă să părăsească pomul? Dacă ea ar rămâne acolo peste iarnă, pomul ar muri. Tu ai omorî pomul.

Germenele de viață este în acea sevă.” Astfel eu am spus: „Acea va omorî pomul. Ce Inteligență face acea sevă să plece din pom, jos la rădăcini și să stea până la primăvară și apoi să vină sus din nou și să aducă ceva mai multe mere?” Am spus: „Pune apă într-o găleată și pune-o pe tulpină și vezi dacă în august coboară la partea de jos a tulpinei și să vină înapoi sus în primăvară. Vedeți?” Am spus: „Există o lege; există o lege a naturii. Ceva Inteligență a pus această lege în ordine. Nu numai asta, dar aceeași Inteligență trebuie să opereze cu această lege, aceea merge jos la rădăcina pomului și vine înapoi.”

El a spus: „Niciodată nu m-am gândit la aceea.”

¹⁴³ Eu am spus: „Puteți dvs... Dacă dvs. puteți vreodată să găsiți Inteligența care face acea sevă să meargă de la ramura aceluia copac în jos la rădăcini și să vină înapoi, aceea este aceeași Inteligență care mi-a spus acolo în acea noapte: „Du-te și pune acea batistă peste femeie.”

El a spus: „Ești tu acel predicator?”

Am spus: „Da, domnule, corect.”

¹⁴⁴ Anul trecut eu eram acolo (el murise) și când văduva lui stătea pe verandă curățind mere din același pom... Frate... Prima dată ei vroiau să ne alunge; ei nu știau cine suntem noi. Și eu i-am spus ei despre asta, că noi aveam permisiunea de la el. Și ea a spus despre asta; a spus: „El L-a mărturisit deplin pe Cristos înainte de a muri.”

¹⁴⁵ Vedeți, ce face acel pom, ce Inteligență conduce aceea în jos? Este o lege. Este o lege pe care Dumnezeu a pus-o în funcțiune. Și aceea lege este legea lui Dumnezeu care va avea grijă de lucru. Amin.

¹⁴⁶ Voi știți, mie nu-mi pasă, cât de mult voi strigați și spuneți --- spuneți acum: „Nu va... Soarele nu va mai străluci în această vară.” El va străluci oricum. Cât de mult voi veți spune: „Eu nu voi lăsa să vină noaptea.” Ea va veni oricum. Pentru că acest timp în care trăim, numit lume, este controlat de o lege a lui Dumnezeu.

¹⁴⁷ Acum, frați și surori, vreau să vă întreb ceva. Dacă noi suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu... Dumnezeu nu are părți mici slabe și părți mari puternice. El este întregime Dumnezeu. Și dacă tu ai avut destul din Dumnezeu în tine, până când Aceea e doar de-abia o umbră, aceea este destulă putere să facem un pământ nou. Aceea este destulă putere să facă o lună nouă și un sistem nou. Este Dumnezeu și este puternic. Și chiar acum în fiecare credincios de aici; are Viață Eternă care este Duhul

28APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

lui Dumnezeu în voi; putere suficientă care va învia morții, care va vindeca bolnavii, care va așeza în funcții orbitele. Dar voi sunteți...Este controlată de o lege acel Duh care este în voi. Voi sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Chiar același Duh pe care-L aveți în voi, vă va învia pe voi în ziua învierii.

¹⁴⁸ Isus, când era aici pe pământ, când El amurit, sufletul Lui a coborât în iad și a predicat duhurilor care erau în închisoare, sufletelor în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare a zilelor lui Noe. Trupul Lui s-a dus în mormânt. Dar înainte de a muri, El și-a încredințat Duhul Lui în mâinile lui Dumnezeu. Duhul Lui s-a dus la Dumnezeu; sufletul Lui s-a dus în iad și trupul Lui s-a dus în mormânt. Și Isus a fost oprit de la înviere până când Scripturile să poată fi împlinite. El n-a putut veni înapoi, pentru că El trebuia să stea în mormânt trei zile și trei nopți. Dar când Scriptura a fost toată împlinită, această barieră a fost luată la o parte; Duhul Lui a coborât la sufletul Lui, sufletul Lui la trupul Lui și El a înviat din nou.

¹⁴⁹ Și când noi murim, sufletele noastre vor merge sub altarul lui Dumnezeu, pe care eu am fost privilegiat să-l văd acum câteva dimineți, așa cum voi știți, în vedenie, despre care Biblia vorbește. Duhurile noastre vor merge la Dumnezeu care le-a dat și trupurile noastre se vor întoarce în țărâna pământului. Dar într-o zi, când Scriptura se împlinește, duhurile noastre vor fi eliberate de la Dumnezeu, va lua sufletul și sufletul la trup. Și puterea care ne va învia, este în noi chiar acum. Noi suntem acum în locurile cerești! Noi suntem acum în puterea învierii!

¹⁵⁰ Dacă nu era o lege pentru aceea, fiii și fiicele lui Dumnezeu și-ar crea lor o lume aici și ar merge să trăiască o viață privată în ea. Voi aveți puterea în voi să faceți asta. Dacă voi aveți o umbră a puterii lui Dumnezeu în voi, voi aveți putere să faceți asta. Dumnezeu este omnipotent. Vedeți ce vreau să spun? Puterea care este în voi va face...Voi puteați vorbi o lume în existență și să mergeți să trăiți în ea. Aleluia. Acolo sunteți.

¹⁵¹ Acee-i ce este puterea în Biserică acum, dar este controlată printr-o lege. Și acea lege nu este păstrarea unui mănunchi de porunci. Este o lege a credinței. Isus a spus: „Toate lucrurile sunt posibile acelor care cred.” Și dacă tu poți crede asta, orice, Dumnezeu va conduce sufletul tău să creadă, acela este al tău. Fiecare loc pe care calcă tălpile picioarelor noastre prin credință, Dumnezeu ți-l dă ție! Amin. Este al tău; tu îl posezi, dacă tu poți găsi cheia acestei legi a credinței care ți-o deschide

ție. Vedeți ce vreau să spun? Acea putere este controlată de... Dacă tu ești fiu de Dumnezeu, tu ești fiică de Dumnezeu, aceea niciodată nu te va părăsi. Este cu tine tot timpul. **Dar credința ta** se îndepărtează de Ea, dar Ea este încă acolo. Aleluia.

¹⁵² Când tu ești salvat, Dumnezeu îți dă credință să te ridici din murdăria pământului. Credința ta biruiește lucrurile lumii. Ce este credința ta? Credința este acel act care Dumnezeu l-a făcut în tine ca să te faci un fiu de Dumnezeu. Tu încetezi să minți, tu încetezi să furi, tu încetezi să bei pentru că credința ta te ridică deasupra lor. Amin.

Dacă tu n-o faci, tu n-ai nicio credință. „Și prin credință voi sunteți salvați și aceea prin har.”

¹⁵³ Atât de mult cât credința ta va fi eliberată, aceea este cât de multă putere poți avea tu pentru că în tine locuiește puterea să faci ceruri și pământ. Dumnezeu locuiește în voi și voi sunteți fii și fiice de Dumnezeu. Amin. Acolo sunteți. Dar este credința voastră. Isus a spus: „Facă-ți-se după credința ta”. Dacă voi puteți crede, toate lucrurile sunt posibile. Adevărat vă spun vouă, dacă spuneți acestui munte: „Mută-te și nu va îndoii, ci credeți ceea ce ați spus...”

¹⁵⁴ Atunci ce fel de oameni se cuvine să fim noi, având credință în acest mareț Cristos care răscumpără, care trăiește în noi, această Stâncă lovită care niciodată nu părăsește biserica. „Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” Prezența constantă a marelui șu voi al salvării și puterii care s-a turnat de la Calvar în Biserică, Prezența constantă a Viului Dumnezeu, marea abundență, Stânca lovită care merge cu noi în călătoria noastră.

¹⁵⁵ Israel și-a pierdut credința. Ei au ieșit de pe cale. Ei au început să poftască după oalele cu carne. Dacă ei ar fi stat cu credință și crezând că Dumnezeu îi va duce în țară, ei nu ar fi avut nimic să-i împiedice.

¹⁵⁶ Ei deja au deschis marea; ei au lovit cu plăgi pe dușmanii lor; ei au crucificat pe dușmani în spatele lor și ei au umblat prin țară și totuși nu au avut credință să meargă mai departe spre promisiune. Iosua și Caleb au avut acea credință. Ei au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare să cucerim orice va veni în fața noastră.”

¹⁵⁷ Acela este necazul cu biserica. Noi putem învinge orice boală. Noi avem puterea în noi. Noi suntem fii și fiice de Dumnezeu, nimic nu poate sta înaintea noastră. Singurul lucru, El vrea să găsească pe cineva care va

30APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

crede asta, care va crede ceea ce Dumnezeu deja a făcut pentru voi. „Nu noi vom fi; noi suntem acum.” Și Prezențamereu vie a Duhului este cu noi! Amin. Acolo sunteți.

¹⁵⁸ Aceasta este ceea ce vreau să spun când eu am vorbit despre subiectul de azi dimineață: „MereuPrezenta apă din Stâncă.” Mereuprezenta Apă din Stâncă este chiar aici, acum, acea Apă mereuprezentă din acea Stâncă lovită la Calvar. Când acel Duh Sfânt a ieșit din El la Calvar, care s-a întors înapoi peste biserică în ziua Cincizecimii, chiar același Duh Sfânt este prezent în această dimineață. Și El ne-a dat o promisiune.

¹⁵⁹ Acela este motivul, umblând înaintea oamenilor bolnavi, când El m-a însărcinat acolo, eu o cred; Dumnezeu a spus așa. Aceasta este cum se întâmplă vedeniile; Dumnezeu a promis-o. Dumnezeu nu poate minți.

¹⁶⁰ Credeți asta. Voi trebuie să credeți asta. Trebuie să fie Ceva acolo să deschidă acel domeniu, să deschidă acel lucru să vă lase înăuntru. Ceea ce noi avem nevoie azi nu este să ne rugăm pentru mai multă putere. Voi aveți destulă putere să creați un nou pământ. Ceea ce voi aveți nevoie este credință să folosiți acea putere. Ceea ce voi aveți nevoie este să controlați acea viață și să trăiți o asemenea viață evlavioasă ca atunci când voi cereți orice lui Dumnezeu, voi știți.

Noi avem încredere în Dumnezeu, de aceea. Noi știm, dacă noi ținem poruncile Lui, El nu ne va refuza niciun lucru bun dacă noi umblăm cu El. Dumnezeu umblând cu noi. Oh, vai.

¹⁶¹ Ei aveau doar un lucru de făcut. Ei aveau doar un lucru de făcut; aceea este să stea drept în linie, să nu răătăcească afară de aici și să răătăcească afară acolo, ci să stea în linie. Biserica trebuie să aibă însă un singur lucru de făcut: să stea în linie. Ei aveau un Stâlp de Foc pe care ei au trebuit să se țină ei înșiși în mers (*cu El*): să urmeze acel Stâlp de Foc.

¹⁶¹ Acela este ceea ce i-a condus pe ei. Obiectivul lor pe care puteau să-L vadă era Stâlpul de Foc. Ei au văzut că El lucra prin Moise și ei știau că El era conducătorul.

¹⁶² Azi noi avem Cuvântul. Noi urmăm Cuvântul. Și noi vedem Cuvântul lucrând în credincioși și noi știm atunci că este astfel: Dumnezeu lucrând cu noi, confirmând Cuvântul cu semne care-L urmează. Noi stăm cu Cuvântul. Cuvântul produce rezultatele.

163

Ei au stat cu Moise. Din cauza Stâlpului de Foc, Moise a urmat pe Acela. Și ei l-au urmat. Când ei au început să se întoarcă împotriva lui Moise și să se certe împotriva lui Dumnezeu și a lui Moise, ei au ajuns să rățăcească dintr-o parte în alta. Necazuri au venit înăuntru. Sigur.

164

Noi stăm cu Cuvântul și Cuvântul produce semne. Isus a spus: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred Cuvântul.” Vedeți, asta stă cu...Voi stați cu Cuvântul; Cuvântul produce semnele.

165

Dar Moise, ce-a făcut el?

166

Ei au rățăcit și ce-au făcut ei? Au rățăcit de pe cale și ei au pierdut alimentarea lor cu apă.

Eu cred că aceea este ceea ce biserica a făcut astăzi. Ea a rățăcit de pe calea Scripturii. Au ajuns în ism-uri. Au ajuns în lucruri mici pe care ei nu trebuie să le facă. Ei au adoptat lucruri. Au adoptat lucruri ca și „Crezul Apostolilor”. Unde găsiți aceea în Biblie? Au adoptat catechisme pe care ei le citesc. Ei au adoptat confesiuni în locul unei experiențe. Au adoptat străngeri de mâini în locul experienței nașterii din nou. Au adoptat stropirea în loc de botez în apă. Au adoptat o formă greșită de: „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” când nu există un asemenea lucru în Biblie. Biblia spune. „În Numele lui Isus Cristos.” Este doar un singur lucru de făcut dacă vreți aceeași Apă, veniți din nou înapoi pe cale. Mergeți înapoi pe...El nu v-a părăsit; El este încă aici.

167

Voi luați crezuri în locul lui Cristos. Voi rățăciți în istericale. Unul a spus: „Păi, eu sunt un metodist.” Altul spune: „Eu sunt un baptist.” Asta arată atunci, că tu nu ești un Creștin. Noi suntem ai lui Cristos. Noi aparținem Lui. Dacă spui: „Păi, cât despre minesunt un baptist.” Dacă aceea este tot ce ești tu, atunci nu ești deloc a lui Cristos; tu ești un baptist. Dacă spui: „Păi, eu sunt penticostal.” Dacă ești penticostal prin confesiune, aceea este tot ce ești.

168

Dar dacă tu ai experiența cincizecimii...Și Cuvântul cincizecimii va produce o experiență a cincizecimii. Urmați același lucru pe care ucenicii l-au urmat; stați acolo sus până sunteți umpluți cu Duhul Sfânt. Și apoi dacă tu ajungi contrar Cuvântului, acel duh din tine merge contrar cu ceea ce spune Cuvântul, atunci acela nu este Duhul Sfânt. Este diavolul care se dă drept Duhul Sfânt. Vedeți unde am ajuns în asta?

169

Oh, unii dintre noi au vorbit în limbi; noi am avut timpuri de strigare și lucruri asemănătoare și am negat toate celelalte lucruri. Noi am permis

32APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

tot ce nu era în Scriptură să vină în biserică. Unde am ajuns noi astăzi? Noi suntem înapoi într-o altă pustie, o organizație uscată. Noi *ne-am* organizat, noi am pierdut Apa noastră. Asta este exact ceea ce au făcut penticostalii. Când începe să se organizeze, începe să rupă părțasia și să spună: „Păi, acum, noi nu ne vom asocia, dacă acest tip crede aceea.”

¹⁷⁰ Mergeți înainte, stați cu el până el vine la Cuvântul Adevărului, cunoștința Adevărului. Orice este, lăsați-o să meargă oricum. Doar continuați, fiți ca frații.

¹⁷¹ Dar, oh, noi a trebuit să ne organizăm și să spunem: „Păi, pentru că tu nu ești Unitarian, pentru că tu nu ești Duotarian sau Trinitarian, sau ca și aceasta, noi nu vom avea deloc părtaşie cu tine.” Apoi când noi facem aceea, ce facem noi? Noi ne aducem pe noi înșine chiar înapoi într-un pustiu din nou. Corect.

¹⁷² Dar amintiți-vă, când Israel a rătăcit de pe cărare, cursul către țara promisă, Stânca niciodată nu i-a părăsit; Ea a stat chiar acolo; astfel a făcut și apa. Așa este Duhul Sfânt, stă chiar acolo. Noi nu trebuie să rătăcim înapoi.

¹⁷³ Acum, aici Dumnezeu ne învață un lucru mare. Dumnezeu ne învață aici o lecție. Cristos a fost lovit o dată, dându-ne o experiență a cincizecimii o dată pentru toți. Acum, când acea Stâncă a fost lovită, Ea nu mai trebuia lovită din nou. Ea a fost lovită doar o dată.

¹⁷⁴ Moise a făcut o greșală prin lovirea Ei a doua oară, arătând slăbiciunea credinței lui în Ispășire. Dar când Cristos a fost lovit o dată, El nu trebuie să mai fie lovit vreodată din nou. Ei bine, ce făcea Moise? Moise așeza ceva nou, încercând să facă un lucru nou.

¹⁷⁵ Și acela este felul în care clericii au făcut astăzi. Ei au încercat să facă ceva nou. ”Noi ne vom face pe noi înșine Adunările lui Dumnezeu. Noi ne vom face pe noi înșine Biserica Penticostală a lui Dumnezeu. Noi ne vom face pe noi Cosiliul General. Noi ne vom face aceasta, aceea sau cealaltă.” Aceea nu este ceea ce a făcut Dumnezeu. Aceea nu a fost ideea Lui.

¹⁷⁶ Cristos a fost lovit o dată. Aceea este experiența originală. Aceea este calea originală. În ziua Cincizecimii Petru a spus: „Pocăiți-vă fiecare din voi și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos.”

¹⁷⁷ „Noi stropim în numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt, ne dăm tot felul de crezuri și orice altceva despre Asta.” Când noi ieșim din Cuvânt, nu-i de mirare că nu putem ajunge nicăieri...?...

¹⁷⁸ Dumnezeu ne învață o lecție. Moise nu trebuia să spună: „Acum, noi vom începe ceva nou aici acum și noi ne vom organiza și noi vom face biserica catolică.” Acela este primul lucru pe care ei l-au făcut. Nu! Apoi după un timp: „Păi, noi vom începe ceva nou din aceea; noi vom face Luteranii.” Apoi au venit Anglicanii și apoi Baptiștii și multe altele și Campbeliții și Biserica lui Cristos și anticristul și toate celelalte lucruri. Vedeți? Și ei toți au început să meargă unul după celălalt, unul după celălalt, făcând confesiuni și organizații. Aceea nu era asta. Vedeți ce faceți acolo? Ei lovesc Stânca din nou ca să înceapă ceva nou. Noi nu avem nevoie de o nouă învățătură.

¹⁷⁹ Fiecare om în Biblie a fost botezat în Numele lui Isus Cristos. Fiecare om în Biblie care a primit Duhul Sfânt a venit pe calea lui Dumnezeu, exact, calea lui Dumnezeu să o facă --- îndeplinită la...?...Ei au făcut același lucru. Ei au avut aceeași experiență. Aceleași semne i-au urmat. Aceleași lucrări i-au urmat. De ce? Ei au trăit prin Stâncă. Ei au avut aceeași Apă.

¹⁸⁰ Și astăzi, motivul că noi avem atât de multe crezuri și confesiuni, este pentru că noi am început ceva nou. Nou nu avem nevoie de nimic nou. Mergeți înapoi...Moise nu trebuia să lovească Stânca din nou, să înceapă ceva nou. El trebuia să le vorbească de Stânca originală. Oh, eu sper că voi prindeți aceea.

¹⁸¹ Moise trebuia să vorbească despre Stâncă originală lovită, nu să încerce s-O lovească din nou, nu să încerce să înceapă un lucru nou, ci să vorbească vechiului Lucru.

¹⁸² Dumnezeu, ajută-mă! Dacă eu mor un cerșetor în amvon, eu voi vorbi despre Stânca originală. Eu voi vorbi despre experiența originală. Voi vorbi despre Scripturile originale care le-a dat lor botezul Duhului Sfânt: „Pocăiți-vă, fiecare din voi și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor și voi veți primi darul Duhului Sfânt.” Prezența constantă a apelor curgătoare din Stâncă este încă cu noi. Ea vaproduce același lucru. Ea vaproduce viziuni. Ea va produce vindecări. Ea va produce profeții. Ea va produce fiecare lucru pe care ei l-au făcut.

34APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

¹⁸³Când Israel a ajuns aliniat înapoi în Scripturi din nou și au ajuns înapoi pe drum, ei au continuat să meargă către țara promisă. Dar lor le-a luat patruzeci de ani.

¹⁸⁴Penticostalii au fost cam patruzeci sau cincizeci de ani, rătăcind în jur prin pustie. Veniți înapoi la Stâncă. Ea este la vedere. Este scris chiar aici în Cuvânt. Duhul Sfânt este aici efectuând același lucru pe care El l-a făcut întotdeauna, astfel Prezențaconstantă a Apei este aici. Doar veniți înapoi la Ea, doar veniți la cea timpurie, la original.

¹⁸⁵Cum a fost în original? „Păi, ei au dat mâna cu predicatorul.” Nu este un asemenea lucru. „Ei erau botezați în numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt.” Nu există un astfel de lucru. Nu există persoane în Biblie, oriunde sau în afară, trei sute de ani în afara Bibliei, care au fost vreodată botezați în numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt. Acela-i un crez catolic, nu o învățătură a Bibliei. Vedeți?

¹⁸⁶Ei au avut Duhul Sfânt. Aceste semne i-au urmat pe cei ce au crezut. El o va face din nou astăzi. Acea Stâncă este tot așa de mereuVie cum a fost mereu, aceea Stâncă lovită.

¹⁸⁷Haideți să nu spunem: „Păi, acum tu vino și unește-te cu biserica noastră penticostală, intră în tărâmurile noastre penticostale.” „Nu. Tu vino și unește-te cu Bap̃tiștii sau Metodistii sau presbiterienii sau Catolicii.” Ce este aceea? Aceea este o lovire a Stâncii din nou, încercând să înceapă ceva nou.

¹⁸⁸Spune-le lor: „Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor” și „aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Acum, tu ești înapoi pe drum, înapoi la aceeași Apă. Aceeași Apă îți va da aceleași înprospătări. Ea va da aceeași pedeapsă trupului. Ea va da aceeași putere de curățire. Ea va da aceeași putere de vindecare. Ea va face același lucru pe care l-a făcut atunci, dacă noi doar ne vom întoarce la același Duh.

¹⁸⁹Viața dintr-o viță de vie va rodi struguri. Dacă a făcut-o anul trecut, ea va aduce același lucru anul acesta. Aceea este o lege a lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu este, dacă aceasta este o viță de vie, las-o în pace, ea va produce struguri. Tu o poți încrucișa cu altceva, dar apoi las-o în pace și ea va veni înapoi la aceiași struguri din nou.

¹⁹⁰ Astfel noi am încrucișat biserica cu penticostalism, cu baptism, cu metodism, cu presbiterianism, cu anglicanism și orice alt fel de ism. De ce nu le lăsați în pace? Veniți înapoi la Viță; ea va veni înapoi la aceeași putere. Amin. Amin. Îmi place aceea.

¹⁹¹ „Au început ceva nou.” Același lucru am făcut noi. Să nu încercăm să ne arătăm autoritatea noastră. „Doctorul Așa-și-așa este fondatorul măreței biserici Așa-și-așa de așa-și-așa---așa. Aceea n-a fost asta.

¹⁹² Aceea este ceea ce Moise a spus: „Eu le voi arăta ce pot faceeu! Eu o voi aduce oricum!” El a lovit-O; ea n-a venit. Și el a strigat din nou:

¹⁹³ „Arăt ceea ce pot să fac eu.” Dumnezeu a avut de-a face cu el pentru aceea. Nu vă gândiți, dacă voi doar vă țineți de ceva confesiune, Dumnezeu va avea de-a face cu voi pentru aceea. Aceea este exact corect. Voi trebuie să veniți înapoi la acel original. Veniți înapoi.

¹⁹⁴ Doar vorbiți oamenilor. Nu le spuneți: „Alătură-te bisericii noastre. Vino să spui crezul nostru.” „Voi veniți înapoi și pocăiți-vă! Și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre și voi veți primi darul Duhului Sfânt, dacă inima voastră este corectă. Și aceste semne vor urma credincioșii. Un grup de credincioși, aceste semne vor merge cu ei.” Din ce cauză? Stânca, Stânca este lovită și Apele Ei vin chiar înainte, producând același lucru pe care L-a făcut El. Ea doar nu poate să se oprească.

¹⁹⁵ Oh, da. Noi vrem să ieșim în evidență și să spunem: „Noi suntem metodiști și baptiști.”

¹⁹⁶ Doar vorbește Stâncii; El este mereuprezent. Nu încerca să aderi la Asta. „Eu trebuie să ader aici jos.” Nu încerca să aderi la Asta. Tu nu poți să te atașezi la Aceasta, acela este un lucru sigur. Tu poți să te alături metodiștilor, tu poți adera la baptiști; tu poți adera la penticostali; tu poți adera la anglicani; dar tu nu poți adera la Aceasta. Nu! Tu trebuie să fii umplut cu Aceasta. Nu adera la Ea; doar fii umplut cu Ea. Aceea este tot. Este umplută cu ce? Umplută cu putere, umplută cu Duhul, umplută cu Viață, umplută cu bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, puterea Duhului Sfânt în viața ta, pentru că Prezența veșnică este acolo. Amintiți-vă. (Trebuie să închei că se face târziu.)

¹⁹⁷ Dar amintiți-vă, acea Stâncă nu i-a părăsit niciodată. Ea nu i-a părăsit niciodată. Și Cristos niciodată nu ne va părăsi; Cristos a spus: „Eu voi fi cu voi întotdeauna chiar până la sfârșitul lumii.” Este asta corect? Și aceea

36APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

Stâncă a stat cu ei tot drumul de la Horeb la Nebo. Ea a făcut-o. Jos la Iordan, Ea încă era acolo. O, Dumnezeule, eu vreau s-O văd la Iordan.

¹⁹⁸ Moise, când el a fost la Iordan, Stâncă a fost cu el tot drumul. Și el stătea acolo privind în jos la un grup de oameni care erau decăzuți și îndepărtați de Dumnezeu; inima lui ardea de dorință pentru ei. Și el a privit peste Iordan. Acolo era el la Iordan: eu vorbesc despre Iordanul spiritual. Și acolo stătea el; moartea urca în mânăca lui. Dar el a privit, stând acolo lângă el, acolo stătea Stâncă. El doar a pășit dincolo de Stâncă și Îngerii au sosit și l-au dus.

¹⁹⁹ „Eu niciodată nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi.” Nu contează cât de grele timpuri vin, cât de bătrâni ajungem, cu ce fel de moarte murim, amintiți-vă, Stâncă va fi acolo la Iordan. Ea niciodată nu ne va părăsi sau niciodată nu ne va lăsa. Doar amintiți-vă aceea. Prezența constantă a Apei din Stâncă va fi cu noi peste tot prin viață și chiar la Iordan.

²⁰⁰ Să ne plecăm capetele. [*O profeție este dată-Ed.*]

În timp ce Duhul se mișcă printre noi, Duhul lui Dumnezeu mișcându-se printre noi, ar exista aici aceia în această dimineață care nu-L cunosc pe Cristos și voi nu sunteți aproape de acea Stâncă, ca să-I puteți vorbi în această dimineață? Dar voi știți că Ea este prezentă.

²⁰¹ Priviți-O lucrând peste tot, vedeți-L pe El mișcându-se în jur, O vedeți mișcându-se peste oameni. Aceea este prezența constantă a Apei. Aceea este salvare. Acela este Duhul care conduce vasele lor la un loc până când ei nu mai pot tăcea; ceva trebuie să vină înainte. Și tu nu-L cunoști pe El, ai vrea să-ți ridici mâna sus și să spui: „Roagă-te pentru mine, frate Branham. Eu acum vreau să-L cunosc. Și eu vreau să vorbesc cu El și eu vreau să-L cunosc pe El ca plinătatea Duhului Său. Eu vreau să știu că El este chiar lângă mine tot timpul. Eu cred că El este. Dar eu vreau să fiu așa de apropiat (*ca să-l vorbesc-trans.*). Și eu sunt însetat și flămând după Dumnezeu. Eu vreau să-L cunosc pe El mai bine?”

²⁰² Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe tine, frate. Pe tine, da, departe în spate. Aici jos, doamnă, da. Da, doamnă. Noi vă vedem mâinile voastre și Dumnezeu le vede. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și pe tine, doamnă. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Te binecuvântează, soră. Altcineva acum în momentul de tăcere. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate, tinere.

203

Gândiți-vă la asta. Gândiți-vă la asta; prezența constantă a Apei din Stâncă, chiar același Duh, carea strigat la ziua judecății pentru El, când El a luat judecata noastră. Și toiagul mâniei lui Dumnezeu L-a lovit pe El și păcatele voastre erau înfășurate în acel toiag și L-a lovit și Sângele Lui și apa au țâșnit afară din El. El a spus: „Tată în mâinile Tale Îmi încredințez Duhul Meu. Și în ziua Cincizecimii Ea a venit să meargă cu noi în călătorie. Și El este așa de aproape acum.

204 Vreți voi...?...de-afară de jos, departe de Casă, spuneți: „Doamne, eu vin Acasă.” În timp ce noi cântăm aceasta, dacă ați vrea să pășiți către altar și să faceți și o reconsacrare a sufletului vostru, către Cristos...Amin.

205 *Eu am rătăcit departe de Dumnezeu, (afară de pe cale)*

Acum eu vin Acasă;

Cărarea de (necredință este un păcat) prea mult timp am mers

Doamne, eu vin Acasă.

Vin Acasă, vin Acasă,

Niciodată să nu mai rătăcesc;

Deschideți larg brațele Tale de iubire,

Acum, Doamne, eu vin Acasă.

[Fratele Branham continuă să murmure: „Doamne, eu vin Acasă.”]

206 Trei băiețași tocmai au pășit afară, cu adevărat repede, lacrimi în ochii lor, îngenunchează jos lângă altar. Pentru că ei sunt iertați. Ei au fost iertați chiar înainte să fi părăsit locurile lor, când ei s-au hotărât în mintea lor mică. Ei doar au venit în față și au îngenuncheat aici jos ca oamenii să știe de partea cui sunt ei în această dimineață.

207 Păi ar putea să fie acolounii oameni mai în vârstă cărora le-ar place să facă asta, doar le-ar place, să îngenuncheze jos și să spună: „Doamne, eu am rătăcit departe de cărare. Am avut așa de multă îndoială și câteodată am rătăcit afară și am ajuns în păcat. Eu vreau să vin înapoi înainte să fie prea târziu. Dumnezeuule, mi-ar place să vin. Mie doar mi-ar place într-adevăr să vin și să îngenunchez.” Amin.

208 Acum, trei fetițe ale lui Arthur Beam cam de aceeași mărime, ele vin aici sus, îngenunchează.

209 Venind în față este o fetiță care tocmai are unfrate bebeluș. Ziua trecută am spus asta. Doamna Wood a venit sus și mi-a povestit, mi-a

38APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

spus că această soră s-a dus la spital să aibă un bebeluș. Duhul Sfânt a spus: „Du-te și spune-le că va fi băiat.” Când s-a născut, era un băiețel.

²¹⁰ Par să fie copiii în această dimineață, micii indivizi vin din clasa mică a sorei Arnold, consacrându-și viețile lor. Altarul în întregime, la dreapta mea, este plin de copii mici. Ar fi frumos dacă noi am cânta și am da altarul la restul oamenilor, care erau adulți.

Acum, Doamne, eu vin Acasă.

²¹⁰ [*Fratele Branham vorbește copiilor de la altar, în timp cecu întreruperi cântă: „Doamne, eu vin Acasă”-Ed.]*

²¹¹ *Vin Acasă, vin Acasă,
Niciodată nu mai rătăcesc;
Deschide larg brațele Tale de iubire,
Doamne, eu vin Acasă.
Sunt obosit de păcat și rătăcire, Doamne,
Acum, eu vin Acasă.
Mă voi încrede în iubirea Ta, voi crede Cuvântul Tău,
Acum eu vin Acasă.
Vin Acasă, vin Acasă,
Niciodată nu mai rătăcesc;
Deschide larg brațele Tale de iubire,
Acum, Doamne, eu vin Acasă.*

²¹² Să ne plecăm capetele doar pentru un moment de rugăciune, pentru acești mici inși.

²¹³ Tată Ceresc, dacă este un mâine care vine, dacă Isus va zăbovi pentru alți zece sau cincisprezece ani, aceștia vor fi băieții și fetele care vor duce acest Mesaj de-a lungul altei generații care vine. Nicio îndoială în mintea mea, Doamne, căceea ce își vor aminti toate zilele vieții lor este venirea la acest altar. Și ei sunt mici bijuterii, Doamne. Ei sunt tineri și gingași; inimile lor mici sunt condamnate în această dimineață. Nici măcar auzind tot mesajul; doar ieșind din cameră de la ascultarea învățăturii surorii Arnold; au venit sus în jurul altarului aici, dându-și viețile lor mici Ție.

²¹⁴ Acum, Tată, eu tocmai am de spus că în noi locuiește Duhul Sfânt. Și acest Duh Sfânt, credința cu acest Duh, face toate lucrurile. Și eu cred căcichier în această oră, Tu ierți fiecare păcat pe care ei l-au făcut. Și eu îți cer cu toată credința care este în inima mea, ca Tu să păstrezi viețile lor mici de-a lungul drumului. Fie ca ei niciodată să nu mai rățăcească de la Cale.

²¹⁵ Acesta este cu adevărat un lucru ciudat. Duhul ne-a spus în această dimineață că noi vom vedea ceva ciudat. Dumnezeu, dacă Tu ai renunțat să lucrezi cu ceilalți, ia copiii mici. Cum în această dimineață la chemarea la altar, nu este niciun adult, ci întregul grup de copii mici a venit sus. Totuși, a fost un mesaj mareț, greu de înțeles chiar pentru adulți, dar copiii au prins Duhul Acestuia. Noi îți mulțumim pentru ei, Tată. Eu Ți-i dau Ție, ca slujitor al Tău, ca trofee ale acestei adunări; pentru amintire că prezențaconstantă a Apei Vieții va curge cu ei atât timp cât ei trăiesc. Fie ca ei să aibă credință acum în ceea ce se întâmplă, că Dumnezeu i-a tras din scaun și i-a trimis aici sus, fie ca ei să aibă credință în acel Dumnezeu, toate zilele vieții lor. Fie ca micile lor duhuri să fie adusela Tine în ziua morții lor, aduse înapoi în trupul lor în ziua învierii.Ei sunt ai Tăi, Tată. Noi Ți-i dăm Ție, în Numele lui Isus.

²¹⁶ În timp ce noi avem capetele aplecate, eu voi întreba toți acești copii mici de la altar, care cred că Isus este Salvatorul vostru și Acela care v-a spus acolo în spate în audiență să veniți aici sus și să îngenuncheați în jurul acestui altar. Credeți că Isus vă iubește și vă iartă păcatul vostru? Eu vreau ca voi toți să vă ridicați în picioare și să priviți înapoi către audiență. Doar....Aceasta este calea în care voi puteți să le spuneți oamenilor căci voi credeți că Isus vă salvează. Acum, ridicați-vă în picioare, în ordine și priviți înapoi către audiență. Toți voi, băiețași și fete care Îl iubesc pe Isus, ridicați-vă și priviți înapoi către adunare acolo, fiecare din voi.

²¹⁷ Cum este cu voi fetițelor de aici din față? Voi credeți? Voi îl iubiți pe Isus? Aceste fete de-aici, Îl iubiți voi pe Isus cu toată inima voastră? Îl iubiți?Îl iubiți pe El? Îl iubești pe El, scumpo? Ridică-te aici, lasă ca oamenii să știe că tu Îl iubești pe Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Acum, haideți să ne întoarcem în acest fel și săcântăm pentru acești oameni din fața noastră: „Isus mă iubește! Eu știu. Biblia îmi spune așa.” Vedeți. Haideți doar să ne ridicăm mâinile așa cum cântăm asta acum. În ordine, să cântăm asta.

*Isus mă iubește! eu știuasta
Pentru că Biblia îmi spune așa;*

*Cei mici Lui Îi aparțin,
Ei sunt slabi...*

218 Acum...?...copii acum, cu mâinile voastre ridicate, toți din ei cântând, toți împreună.

219 Da, Isus mă iubește,
Da, Isus mă iubește,
Da, Isus mă iubește,
Biblia îmi spune așa.

220 Acum, voi toți repetați după mine. Eu cred [*Copiii de la altar spun: „Eu cred”-Ed.*] Isus Cristos [*„Isus Cristos”*] este Fiul lui Dumnezeu [*„este Fiul lui Dumnezeu.”*] Astăzi [*„Astăzi”*] eu Îl accept pe El ca Salvatorul meu personal [*„Eu Îl accept pe El ca Salvatorul meu personal.”*] Din această zi [*„Din această zi”*] înainte [*„înainte”*] eu Îl voi iubi [*„eu Îl voi iubi”*] și Îl voi sluji [*„și Îl voi sluji.”*] Amin. [*„Amin.”*]

221 [*Un frate din adunare spune: „Frate Branham, am patru copii pe inima mea la acest timp. Vrei, te rog, să te rogi pentru ei? -Ed.*] Desigur mă voi ruga, frate Ben.

222 Tată Ceresc, acest bărbat vede că alți copii mici vin la Cristos și el strigă, ca tată, pentru proprii lui micuți. Și Duhul care a adus pe acești micuți la altar, fie ca același Duh să salveze copiii lui, Doamne. Acordă aceasta. Noi Ți-i dăm Ție, Tată, în Numele lui Isus Cristos.

223 Acum, așa cum voi micuților mergeți înapoi la locurile voastre, eu vreau ca fiecare de-a lungul aceluși rând să dea mâinile cu acești copii mici sau să-i mângâie așa cum ei merg înapoi. Mergeți în continuare la locurile voastre pe aici. Și fiecare de-acolo doar mângâiați pe acești micuți. Și noi vă iubim cu toate inimile noastre. Voi sunteți membri ai Trupului lui Cristos, chiar atât de mult în El ca și restul dintre noi.

Noi mășăluim către Sion,

*Frumosul, frumosul Sion;
 Noi mășăluim în sus către Sion,
 Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.
 Veniți, noi cei care-L iubim pe Domnul,
 Și să lăsăm să fie cunoscute bucuriile noastre,
 Ne unim în cântare cu un dulce acord,
 Ne unim în cântare cu un dulce acord,
 Și astfel înconjurăm Tronul,
 Și astfel înconjurăm...(Puternică cântare bună. Să
 ne ridicăm mâinile acum.)
 Noi mășăluim către Sion,
 Frumosul, frumosul Sion;
 Mășăluim în sus către Sion,
 Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.*

Haideți doar să ne strângem mâinile unul cu celălalt în timp ce cântăm acum.

*Noi mășăluim către Sion,
 Frumosul, frumosul Sion;
 Noi mășăluim în sus către Sion,
 Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.*

²²⁴ Acum, haideți să ne ridicăm cu capetele noastre aplecate în timp ce ne rugăm. Frate Teddy, doar...[*Fratele Branham începe să fredoneze: „Noi mășăluim spre Sion-Ed.*]

²²⁵ Eu am câteva cereri aici și batiste și așa mai departe. Ele pot veni din străinătate. Billy îmi spunea că ei au o pereche mică de cizmulițe de la un bebeluș din Anglia, cam așa de mari, micuțul este paralizat. Așa că noi trebuia să ne rugăm și pentru asta.

²²⁶ Și astfel...În adunare, fratele Ben spune: [„*Frate Branham, te rog să mă scuzi că intervin, dar roagă-te ca, cineva ne-a lovit mașina noaptea trecută la aripa din față dreapta, roagă-te ca Domnul să o descopere. Roagă-te ca Domnul să o descopere.*”-Ed.] Amin, frate Ben, desigur voi face aceea.

²²⁷ [Fratele Branham continuă să murmure: „Noi mășăluim către Sion.”]

42APA DIN STÂNCĂ MEREU PREZENTĂ

²²⁸Așa cum noi mășăluim, Doamne, noi știm că Stâncă lovită este chiar alături de noi, prezențăconstantă a Apei din Stâncă merge cu biserica. O, Eternule Dumnezeu, dezleagă către noi în această dimineață credință în acest Dumnezeu care este cu noi. Știu că Tu o vei face, întocmai așa cum noi putem găsi favoare cu Tine, ca Tu să poți să ai încredere în noi, cu Ea. Dacă tu ne-O dai din abundență, noi am putea s-O folosim greșit, Doamne. Dar dacă noi găsim har cu Tine, lasă să se întâmple asta.

²²⁹ Fratele nostru a spus că cineva i-a lovit mașina. O, Dumnezeule, noi știm că omul nu are bani să facă aceste lucruri. Eu mă rog ca Tu să aduci condamnare insului sau ceva, ca el săse poată pocăi de a face aceasta, să vină, să spună: „Frate, eu îți voi repara mașina; eu am făcut-o.” Ajută-l pe fratele Ben șicei dragi ai lui.

²³⁰Aici stând în mâna mea sunt batiste și cereri, au credință în acel Dumnezeu. Moise a avut credință în acel Dumnezeu și el a traversat marea. Daniel a avut credință în acel Dumnezeu și a fost scos din groapa leilor. Șadrac, Meșac și Aben-Nego au avut credință în El și au stins focul. Pavel a avut credință în El și într-o zi când serviciile erau cu adevărat grele și Pavel nu putea ajunge la fiecare, el doar a luat o batistă; el a spus: „Eu cred că Dumnezeu este aici cu mine.” El și-a pus mâinile peste batiste și șorțuri și duhurile rele plecau de la oameni și bolile și maladiile se îndepărtau de ei. Dumnezeule, eu am credință în același Dumnezeu. Fie ca răul să se îndepărteze. Bolile, maladiile, suferințele, fie ca ele să se depărteze, Doamne.

²³¹ Tu ești același Dumnezeu care mi-a vorbit jos acolo în Stâlpul de Foc, jos la râu. Tu ești acela care ai fotografia Ta atârând aici cu mine, pe perete. Tu ești cu noi, Doamne. Tu ești mereu prezent, același Stâlp de Foc. Și noi ne bucurăm de Apa din Stâncă în fiecare zi, așa cum noi ne bucurăm în Duhul. Atunci tu ești aici. Noi avem încredere în Tine, Doamne. Noi avem credință în tine. Noi credem că tu ne vei unge și ne vei ajuta. Nu pentru gloria noastră Doamne; noi am fi ca Moise atunci, când el a făcut lucrul greșit. Noi vrem să facem ceva să Te ajutăm, Doamne. Aceea este intenția inimii noastre, să Te ajutăm, dacă noi o putem face. Arată-ne, Tată, orice vrei Tu ca noi să facem.

²³² Și acum, pe bazaactului de credință, eu condamn boala pe care aceste batiste o reprezintă și aceste cereri. Ele vor părăsi oamenii. Eu știu

că Tu o vei face, Doamne. Eu o cred în inima mea, că Tu o vei face. Vindecă toată boala din mijlocul nostru în această dimineață.

²³³ Salvează pe acei care și-au ridicat mâinile, care au spus că lor le-ar place să vină la Stâncă pentru Apă. Dumnezeuule, fie ca ei să fie atât de însetați astăzi, fie ca acolo să fie o astfel de viață sărată în jurul lor, care-i va face să înseteze după Cristos. Acordă asta.

²³⁴ Fii cu noi în această seară, Tată. O, Dumnezeuule, lasă-mă să aflu prin aceste cereri ce este pe inimile oamenilor. Dacă nu este nimic pe inima lor, atunci, Doamne, Tu să-mi dai ceva să predic inimilor lor deseară.

²³⁵ Binecuvântează pe fratele nostru Neville și soția lui, familia lui; biserica noastră mică; administratorii noștri, diaconii noștri, membrii noștri și Trupul Tău pretutindeni; fii cu noi, Tată. Noi încredințăm aceasta în mâinile Tale, în Numele lui Isus Cristos.

*...Sion; noi mășăluim în sus către Sion,
Frumoasa cetate a lui Dumnezeu.*

Acum, haideți doar să cântăm asta, real, cu adevărat Lui acum. Vedeți?

*Veniți, noi care iubim pe Domnul,
Și lăsați ca bucuriile noastre să fie cunoscute,
Ne unim în cântare într-un dulce acord,
Ne unim în cântare într-un dulce acord
Și astfel înconjurăm Tronul,
Și astfel înconjurăm Tronul.*

Cu inimile noastre plecate acum.

*Noi mășăluim către Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Noi mășăluim în sus către Sion,
Frumoasa Cetate a lui Dumnezeu.*